

Vlaams
Parlement

ingediend op **1113** (2016-2017) – Nr. 1
17 maart 2017 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het verdrag nr. 188
betreffende het werk in de visserijsector,
aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie
in haar zesennegentigste zitting
in Genève op 14 juni 2007

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	11
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	15
Advies van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij.....	21
Advies van de Raad van State	25
Ontwerp van decreet.....	33
Bijlagen: – Nederlandse vertaling van verdrag nr. 188.....	39
– Engelse tekst van verdrag nr. 188.....	71

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemene toelichting**1. Samenvatting**

Het verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector werd op 14 juni 2007 aangenomen in Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zesennegentigste zitting.

Het verdrag van 2007 heeft als doel gelijke arbeidsvoorwaarden in de visserijsector te scheppen en te handhaven door aanvaardbare levens- en arbeidsomstandigheden voor vissers. Daarnaast bevordert dit verdrag eerlijker mededingingsvoorwaarden voor eigenaars van vissersvaartuigen. Dit verdrag kan eveneens worden beschouwd als een antwoord op de vaak voorkomende problematieken van arbeidsongevallen, uitbuiting en kinderarbeid.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling 'er is respect voor arbeids- en milieunormen' uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 147/1).

2. Situering

De visserij wordt in wezen beschouwd als een van de meest gemonialiseerde bedrijfstakken ter wereld en deze sector krijgt dan ook de gevolgen van de mondiaisering in volle omvang voor haar kiezen. Zo'n dertig miljoen mensen zouden naar schatting werkzaam zijn in deze sector. Van deze dertig miljoen mensen zou de helft fulltime werken aan boord van een vissersvaartuig. Daarnaast levert de visserij ook veel bijkomende jobs op. Deze sector is een belangrijke bron van werkgelegenheid.

De visserij is een sector die zowel op klein- als grootschalig niveau kan worden georganiseerd en als erg divers wordt beschouwd. Omwille van het internationale karakter van deze sector zijn internationale afspraken noodzakelijk. Daarenboven wordt deze vorm van arbeid beschouwd als een van de zwaarste arbeidsvormen. Het aantal ernstige arbeidsongevallen en ongelukken met dodelijke afloop ligt nergens hoger waardoor deze sector als een gevaarlijke arbeidsomgeving wordt beschouwd. Bovendien wordt deze sector vaak geconfronteerd met de problematieken van uitbuiting en kinderarbeid.

In februari 2006 werd het geconsolideerde verdrag van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) betreffende maritieme arbeid (het VMA) bekrachtigd. Het VMA sloot de visserij van haar toepassingsgebied uit. Omwille van de specifieke kenmerken van de visserijsector en de daarbij samenhangende levens- en werk-omstandigheden, werd het noodzakelijk geacht in een specifieke bescherming te voorzien.

De goedkeuring van het verdrag inzake arbeid in de visserijsector werd dus noodzakelijk. Vanaf 2003 hebben het Bureau en de drie groepen (regeringen, werkgevers en werknemers) van de IAO zich gebogen over de formulering van een aangepaste en brede internationale arbeidsnorm voor de visserij, die de vissers wereldwijd adequate bescherming dient te bieden en op grote schaal dient te worden geratificeerd.

Op 14 juni 2007 rondde de Internationale Arbeidsconferentie de onderhandelingen af met het aannemen van het verdrag: 437 afgevaardigden keurden de tekst goed.

Dit verdrag gaat vergezeld van aanbeveling 199 over werk in de visserij, die in juni 2007 door de Internationale Arbeidsconferentie werd goedgekeurd.

De Europese Unie (EU) was intensief betrokken bij de onderhandelingen over en de afronding van dit verdrag en dit door middel van coördinatie op EU-niveau. De bekrachtiging van dit verdrag wordt dan ook sterk aangemoedigd door het Europees Parlement, de Raad en de Europese Commissie. Dit verdrag sluit immers aan bij het streven van de Europese Unie naar de bevordering van fatsoenlijk werk voor iedereen binnen en buiten de EU. Zo worden de lidstaten geacht zo spoedig mogelijk de nodige stappen te nemen om hun akte van bekrachtiging neer te leggen. In het EU-blauwboek inzake het maritieme beleid wordt ook aangedrongen op de ratificatie en toepassing van internationale arbeidsverdragen voor de maritieme sector.

3. Inhoud van het verdrag

Het verdrag slaat op alle vormen van commerciële visserij met uitzondering van de recreatieve visserij. Het beoogt internationale minimumnormen voor de visserij vast te stellen. Verder regelt het de werk- en leefomstandigheden van vissers. Dit betreft onder meer belangrijke kwesties zoals gezondheid en veiligheid op het werk, bemanningssterkte en rusttijden, bemanningslijst, repatriëring, werving en aanstelling, sociale zekerheid, naleving en handhaving.

Het verdrag telt negen hoofdstukken: I) definities en toepassingsgebied, II) algemene beginselen, III) minimumvereisten voor het werken aan boord van vissersvaartuigen, IV) arbeidsvoorwaarden, V) accommodatie en voeding, VI) medische zorg, gezondheidsbescherming en sociale zekerheid, VII) naleving en handhaving, VIII) wijziging van de bijlagen I, II en III, en IX) slotbepalingen.

Belangrijk in dit verdrag is dat zowel de vlaggenstaten als de havenstaten worden verplicht een nalevings- en handhavingssysteem in te voeren. In het verdrag is een 'geen gunstiger behandeling'-clausule opgenomen, zodat schepen van staten die het verdrag niet hebben bekrachtigd, geen gunstiger behandeling ontvangen dan schepen die de vlag voeren van een staat die dit wel heeft gedaan.

4. Belang voor Vlaanderen

Dit verdrag is belangrijk voor Vlaanderen en België omwille van de sociale en juridische bescherming voor mensen werkzaam in de visserij. Eveneens van belang is het feit dat de havencontrolediensten erop moeten toezien dat buitenlandse vissersschepen die onze havens aandoen, aan dezelfde minimumnormen voldoen.

5. Bevoegdheden van de Vlaamse overheid

Op grond van artikel 6, §1, IX, 1°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd, is arbeidsbemiddeling een gewestbevoegdheid. Op dat principe bestaan geen uitzonderingen. Ook arbeidsbemiddeling voor vissers, bedoeld in artikel 22 van het verdrag, is dus een exclusieve bevoegdheid van de drie gewesten.

De Vlaamse overheid is bevoegd voor het regelgevend kader inzake private arbeidsbemiddeling. De arbeidsrechtelijke aspecten in verband met uitzendarbeid behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid. Aan de basis van de reglementering in het kader van private arbeidsbemiddeling ligt het IAO-verdrag nr. 181 van 19 juni 1997 betreffende de particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling, door België geratificeerd op 8 juni 2004 en door het Vlaams Parlement goedgekeurd op 17 juli 2000.

Activiteiten van arbeidsbemiddeling die verricht worden in het Vlaamse Gewest, zijn onderworpen aan de Vlaamse regelgeving (decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap 'Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding' en het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling en bijhorend uitvoeringsbesluit).

Hieronder vallen zowel Belgische en buitenlandse bureaus, als natuurlijke personen, rechtspersonen en feitelijke verenigingen. Bureaus die gevestigd zijn in een ander Belgisch gewest, de Duitstalige Gemeenschap, of in het buitenland vallen dus ook onder de toepassing van de regelgeving indien ze activiteiten in het Vlaamse Gewest verrichten. De Vlaamse regelgeving voorziet in afdoende handhavings- en klachtenmechanismen om uitvoering te geven aan de verplichtingen die voortvloeien uit dit verdrag.

Andere verdragsbepalingen die Vlaamse gemeenschapsbevoegdheden raken, zijn slechts declaratoir of intentioneel.

6. Procedureverloop

6.1. Gemengd karakter en aanneming van het verdrag

Tijdens zijn vergadering van 13 maart 2013 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast. Zowel de federale overheid als de gewesten oefenen hun bevoegdheid uit. Overeenkomstig de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag door het secretariaat van de WGV. De voorzitter van de ICBB meldde in zijn brief van 8 juli 2013 dat geen enkel bezwaar werd geopperd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Het verdrag werd aangenomen op 14 juni 2007 tijdens de 69ste zitting van het Internationale Arbeidsconferentie van de IAO. Die aanneming staat gelijk met een ondertekening. De verdragen van de IAO worden immers niet ondertekend maar aangenomen. De staten kunnen vervolgens partij worden bij het verdrag door het te ratificeren, na beëindiging van hun interne instemmingsprocedures.

Tien landen hebben momenteel dit verdrag geratificeerd: Angola, Argentinië, Bosnië en Herzegovina, Congo Republiek, Estland, Frankrijk, Litouwen, Marokko, Noorwegen en Zuid-Afrika. Het verdrag zal in werking treden twaalf maanden nadat tien landen hun ratificatie geregistreerd hebben bij de IAO waarbij geldt dat ten minste acht van die tien lidstaten een kustlijn hebben. Litouwen heeft als tiende land het verdrag op 16 november 2016 geratificeerd.

6.2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De SERV verleende positief advies op 21 november 2016.

6.3. Advies van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV)

In zijn advies van 25 november 2016 stelt de adviesraad dat deze principieel verwacht had dat het voorontwerp van decreet voor advies zou worden voorgelegd. De raad is immers van mening dat het voorontwerp van decreet en de toepassing van het verdrag belangrijk is voor de commerciële visserij, waaronder de zeevisserij.

De Technische Werkcommissie Visserij (TWV) heeft geen opmerkingen en kan zich vinden met het voorontwerp van decreet.

Ook de SALV verleent een positief advies, maar vraagt om ook in de toekomst betrokken te worden in alle regelgeving met strategisch belang voor, of met betrekking op de commerciële (zee)visserij.

6.4. Advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht advies uit op 23 december 2016 met kenmerk 60.537/VR.

De raad merkt op dat het verdrag voorziet in een bijzondere procedure van wijziging van de bijlagen bij het voorliggende verdrag (artikel 45 van het verdrag). Dit kan er toe leiden dat België gebonden wordt door dergelijke wijzigingen zonder instemming van de parlementen. Indien de Wetgevende Kamers de grenzen van de toekomstige wijzigingen kennen en uitdrukkelijk aangeven dat ze instemmen met die wijzigingen, bestaat er geen bezwaar. De Raad van State is van mening dat aan deze voorwaarden is voldaan.

Het ontwerp van decreet moet volgens de raad wel worden aangevuld met een bepaling die de regering verplicht om aan het Vlaams Parlement de wijzigingen mee te delen binnen een vastgestelde termijn. Dit zou het Vlaams Parlement de mogelijkheid bieden aan te geven dat ze een bepaalde wijziging niet goedkeurt. Het instemmingsdecreet is in die zin aangepast. De Vlaamse Regering zal de wijzigingen zo snel mogelijk nadat zij in kennis ervan is gesteld, meedelen aan het Vlaams Parlement.

II. Toelichting bij de artikelen

Preamble

De Algemene Conferentie van de IAO erkent dat de globalisatie een grote impact heeft op de visserijsector. De Algemene Conferentie beseft dat de IAO als belangrijkste taak de bevordering van fatsoenlijke arbeidsomstandigheden heeft. Het beschermen en verdedigen van de rechten van vissers valt dan ook onder deze taak. De bestaande IAO-verdragen, specifiek voor de visserijsector, waarnaar wordt verwezen, worden geacht aan herziening toe te zijn.

Deel I: Definities en toepassingsgebied (artikelen 1-5)

In dit deel staan een aantal begripsomschrijvingen zoals commerciële visvangst, visser, vissersschip en aanwervings- en arbeidsbemiddelingsdienst.

Het verdrag is van toepassing op alle vissers en op alle vissersvaartuigen die worden aangewend voor commerciële activiteiten.

Deel II: Algemene beginselen (artikelen 6-8)

Elke lidstaat zal wetten, reglementen of overige maatregelen aannemen en implementeren om aan de verplichtingen van dit verdrag te voldoen. Dit verdrag zal niets wijzigen aan wetten of overeenkomsten die gunstigere arbeids- en leefomstandigheden verzekeren.

Elke lidstaat zal de competente autoriteiten benoemen en mechanismen instellen voor de coördinatie tussen de relevante autoriteiten in de visserijsector.

De eigenaar van het vissersvaartuig draagt de volledige verantwoordelijkheid. Deze moet verzekeren dat de kapitein over de nodige middelen en faciliteiten beschikt. De kapitein draagt de verantwoordelijkheid over de veiligheid van de vissers aan boord, zoals het toezicht op de veiligheid en gezondheid van de vissers. Vissers moeten de wettige orders van de kapitein gehoorzamen.

Deel III: Minimumvereisten voor het werken aan boord van vissersvaartuigen (artikelen 9-12)

De minimumleeftijd voor het werk aan boord van een vissersvaartuig is 16 jaar. De bevoegde autoriteit kan evenwel de minimumleeftijd verlagen naar 15 jaar wanneer deze personen niet zijn gebonden door de leerplicht en een beroepsopleiding tot visser volgen. De bevoegde autoriteit kan personen van 15 jaar ook toelaten om licht werk te verrichten aan boord tijdens de schoolvakanties. Wanneer de werkactiviteiten gevaar inhouden voor de veiligheid en gezondheid, wordt de minimumleeftijd verhoogd naar 18 jaar. De omschrijving van deze activiteiten en het toelaten van 16-jarigen na onderzoek wordt bepaald door de nationale wetten en regelgeving. Nachtwerk is verboden onder de 18 jaar.

Een medisch attest is vereist voor het werken aan boord van vissersvaartuigen. Elke lidstaat zal wetten, reglementen of andere maatregelen nemen met betrekking tot het medisch attest. Voor vissersvaartuigen van tenminste 24 meter of die meer dan drie dagen op zee verblijven, kan bovendien niet afgeweken worden van de vereiste van een medisch attest.

Deel IV: Dienstomstandigheden (artikelen 13-24)

De vissersvaartuigen zijn voldoende uitgerust voor een veilige navigatie en staan onder leiding van een competente kapitein. De vissers hebben recht op regelmatige rustpauzes. Voor vissersvaartuigen met een lengte van minstens 24 meter of die meer dan drie dagen op zee verblijven, worden minimumvoorwaarden gesteld.

De vissers moeten toegang hebben tot een efficiënt en goed gereguleerd systeem voor aanwerving en arbeidsbemiddeling.

In de gevallen en in lijn met de voorwaarden zoals beschreven in het verdrag, hebben zij recht op een kosteloze repatriëring. Bij verlies van het schip of in geval van schipbreuk moeten zij een schadeloosstelling krijgen.

De vissers moeten een billijke arbeidsovereenkomst krijgen en een regelmatig en volledig loon ontvangen voor hun werk.

Deel V: Accommodatie en voeding (artikelen 25-28)

De vissers moeten voedsel en drinkbaar water van goede kwaliteit krijgen onder de voorgeschreven hygiënische voorwaarden.

Op het vlak van huisvesting en vrije tijd zijn regels vastgelegd betreffende de grootte van de kajuiten en andere verblijfsruimtes, verwarming en ventilatie, het geluid, trillingen en andere omgevingsfactoren, de sanitaire installaties en de verlichting.

Deel VI: Medische verzorging, bescherming van de gezondheid en sociale zekerheid (artikelen 29-39)

De gezondheid van vissers moet worden beschermd en zij moeten een snelle toegang krijgen tot geneeskundige verzorging aan boord en aan land. Elk vissers-

vaartuig moet zijn uitgerust met medische apparatuur. Tenminste één visser aan boord is gekwalificeerd als eerstehulpverlener.

Ook moet er aandacht worden besteed aan preventie van arbeidsongevallen, werk gerelateerde ziektes en risico's en dit door middel van risico-evaluaties.

De verdragsluitende lidstaten moeten erop toezien dat de vissers en de personen ten laste een bescherming genieten op het vlak van sociale zekerheid. De gewaarborgde bescherming moet minstens betrekking hebben op medische verzorging, en uitkeringen bij ziekte, arbeidsongeval of beroepsziekte.

Deel VII: Naleving en toepassing (artikelen 40-44)

De verdragsluitende lidstaten moeten zich kwijten van de verantwoordelijkheden die het verdrag hen toebedeelt ten aanzien van de vissersvaartuigen die onder hun vlag varen. Zij moeten een doeltreffend systeem creëren dat instaat voor inspectie, rapportering, monitoring en het behandelen van klachten zodat de vereisten van dit verdrag zijn verzekerd.

Wanneer een lidstaat een klacht of bewijs ontvangt over een vissersvaartuig, dat onder diens vlag vaart en dat de normen van dit verdrag niet respecteert, wordt die lidstaat geacht de nodige stappen te nemen. Wanneer het een vissersvaartuig betreft dat niet onder diens vlag vaart, kan er worden ingegrepen wanneer de werkomstandigheden een manifest gevaar inhouden voor de veiligheid en gezondheid van de vissers. Ook wordt er een rapport naar de vlagstaat en naar de directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau verzonden.

In het verdrag is een 'geen gunstiger behandeling'-clausule opgenomen, zodat vissersvaartuigen van staten die het verdrag niet hebben bekrachtigd, geen gunstiger behandeling ontvangen dan vissersvaartuigen die de vlag voeren van een staat die dit wel heeft gedaan.

Deel VIII: Amendementen van de bijlagen I, II en III (artikel 45)

Onder voorbehoud van de desbetreffende bepalingen van dit verdrag, kan de Internationale Arbeidsconferentie de bijlagen I, II en III wijzigen. De raad van bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau kan een item op de agenda plaatsen van de Conferentie met het oog op voorstellen van wijzigingen vastgesteld door een tripartiete vergadering van deskundigen. Hiervoor is een twee derde meerderheid van de stemmen nodig, uitgebracht door de afgevaardigden van de verdragsluitende partijen op de Conferentie en waarbij ten minste de helft het verdrag heeft geratificeerd.

Elke aangenomen wijziging treedt zes maanden na aanneming in werking.

Deel IX: Slotbepalingen (artikelen 46-54)

De verdragsluitende lidstaten moeten hun officiële bekrachtiging ter registratie meedelen aan de directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau. Slechts dan hebben de verdragsbepalingen een bindend karakter.

Dit verdrag herzielt het verdrag van 1959 betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot de tewerkstelling als visser (nr. 112), het verdrag van 1959 betreffende het geneeskundig onderzoek van vissers (nr. 113), het verdrag van 1959 betreffende de arbeidsovereenkomst van vissers (nr. 114) en het verdrag van 1966 betreffende accommodatie van scheepsbemanningen (vissers) (nr. 126).

Het verdrag treedt in werking twaalf maanden nadat de bekrachtiging van tien lidstaten van de IAO, is geregistreerd waarbij geldt dat ten minste acht van die tien lidstaten een kustlijn hebben.

Een verdragsluitende lidstaat heeft de mogelijkheid om het verdrag op te zeggen na verloop van een termijn van tien jaar na de datum van de inwerkingtreding ervan. De opzegging wordt van kracht één jaar na de registratie. Een lidstaat die geen gebruik heeft gemaakt van die mogelijkheid, is gebonden voor een nieuwe termijn van tien jaar.

De directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau informeert de IAO-lidstaten over de registratie van alle bekrachtigingen, aanvaarding en opzeggingen, en van de datum van inwerkingtreding van het verdrag. De directeur-generaal meldt elke registratie aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

Het verdrag is opgesteld in het Frans en het Engels.

Bijlage 1 – Gelijkwaardigheid der maten

Deze bijlage bevat richtlijnen met betrekking tot het meten van de lengte van vissersvaartuigen.

Bijlage 2 – Arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de zeevisserij

Deze bijlage geeft een opsomming van de gegevens die een arbeidsovereenkomst moet inhouden.

Bijlage 3 – Accommodatie aan boord van de vissersvaartuigen

Deze bijlage geeft een opsomming aan welke voorwaarden de (accommodatie van de) vissersvaartuigen moet voldoen. Zo worden bijvoorbeeld de grootte van de kajuiten en andere verblijfsruimtes, verwarming en ventilatie, het geluid, trillingen en andere omgevingsfactoren, de sanitaire installaties, de verlichting, enzoverder, behandeld.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zesennegentigste zitting in Genève op 14 juni 2007.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewest-en gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° het verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zesennegentigste zitting in Genève op 14 juni 2007;

2° de amendementen van de bijlagen die zullen worden aangenomen overeenkomstig artikel 45 van het verdrag.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,
Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,
Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Verdrag nr. 188 IAO

Brussel, 21 november 2016

SERV_20161121_IAO_Visserij_ADV.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zesennegentigste zitting in Genève op 14 juni 2017

Adviesvrager: Philippe Muyters - Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport

Ontvangst adviesvraag: 8 november 2016

Adviestermijn: 30 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)

Goedkeuring raad: 21 november 2016

Contactpersoon: Niels Morsink - nmorsink@serv.be

De heer Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport
Martelaarsplein 7
1000 BRUSSEL

contactpersoon
Niels Morsink
nmorsink@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20161121_IAO_Visserij_nm

Brussel
21 november 2016

Verdrag nr. 188 IAO

Mijnheer de minister

De SERV heeft uw adviesvraag goed ontvangen. De sociale partners verlenen hierover een positief advies.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ

De heer Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport
Martelaarsplein 7
1000 BRUSSEL

contactpersoon
Dirk Van Guyze
dvguyze@serv.be

ons kenmerk
SALV_ADV_20161117_2_V188IAO_hEB-hHV

Brussel
25 november 2016

Briefadvies voorontwerp van decreet houdende instemming met het Verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector aangenomen door de IAO

Mijnheer de minister

De SALV heeft vastgesteld dat de Vlaamse Regering op 28 oktober 2016 het voorontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 188 betreffende werk in de visserijsector, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zesennegentigste zitting in Genève op 14 juni 2007, voor principiële goedkeuring op zijn agenda heeft geplaatst.

In de nota aan de Vlaamse Regering bij dit voorontwerp van decreet is aangegeven dat advies wordt ingewonnen bij de SERV. De SALV werd hier niet om advies gevraagd. Nochtans is de Raad van mening dat het voorontwerp van decreet en de toepassing van het verdrag nr. 188 belangrijk is voor de commerciële visserij, waaronder de zeevisserij. De Raad had principieel verwacht dat het voorontwerp van decreet voor advies zou worden voorgelegd.

Het voorontwerp van decreet werd door de Technische Werkcommissie Visserij (TWV) van de SALV bekeken. De TWV gaf na schriftelijke procedure te kennen geen opmerkingen te hebben en zich te kunnen vinden met het voorontwerp van decreet.

De SALV adviseert het voorontwerp van decreet positief maar vraagt om ook in de toekomst betrokken te worden in alle regelgeving met strategisch belang voor, of met betrekking op de commerciële (zee)visserij.

Hoogachtend

Hendrik Vandamme
voorzitter SALV

Emiel Brouckaert
voorzitter TWV

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.537/VR
van 23 december 2016

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap 'houdende instemming met het verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zesennegentigste zitting in Genève op 14 juni 2007'

Op 25 november 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ‘houdende instemming met het verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zesennegentigste zitting in Genève op 14 juni 2007’.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 20 december 2016. De verenigde kamers waren samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, voorzitter, Pierre LIÉNARDY, kamervoorzitter, Martine BAGUET, Wilfried VAN VAERENBERGH, Bernard BLERO en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX, Michel TISON, Sebastien VAN DROOGHENBROECK en Marianne DONY, assessoren, Colette GIGOT en Wim GEURTS, griffiers.

De verslagen zijn uitgebracht door Roger WIMMER, eerste auditeur, en Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 december 2016.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met het Verdrag nr. 188 ‘betreffende het werk in de visserijsector’, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zesennegentigste zitting in Genève op 14 juni 2007, alsook met de amendementen van de bijlagen die zullen worden aangenomen overeenkomstig artikel 45 van het Verdrag.

Het Verdrag heeft een gemengd karakter en betreft bevoegdheden van de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

2. Het ontwerp voorziet niet enkel in de instemming met het Verdrag nr. 188 zelf, maar ook met “de amendementen van de bijlagen die zullen worden aangenomen overeenkomstig artikel 45 van het verdrag” (artikel 2, 2°, van het ontwerp).

Zoals de afdeling Wetgeving van de Raad van State in het verleden al heeft opgemerkt, is het voor de wetgever weliswaar niet onmogelijk om met toekomstige wijzigingen van een internationaal verdrag in te stemmen, mits evenwel aan bepaalde voorwaarden is voldaan. Zo heeft de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving van de Raad van State het volgende opgemerkt¹:

“Bij deze bepalingen wordt aan Europese organen de bevoegdheid opgedragen om een aantal bepalingen te wijzigen zonder goedkeuring van de lidstaten overeenkomstig hun respectieve grondwettelijke bepalingen. België en de deelentiteiten ervan zouden dus gebonden kunnen zijn door een wijziging van het Verdrag zonder dat de bevoegde wetgevende vergaderingen daar uitdrukkelijk mee hebben ingestemd². De omstandigheid dat, desgevallend, de besluiten van de Europese Raad of van de Raad met eenparigheid van stemmen moeten worden genomen, doet niets af aan die vaststelling³.

¹ Adv.RvS 44.028/AV van 29 januari 2008 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 19 juni 2008 ‘houdende instemming met het Verdrag van Lissabon tot wijziging van het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met de Slotakte, gedaan te Lissabon op 13 december 2007’, *Parl.St.* Senaat 2007-08, nr. 4-568/1, pp. 355-356, nr. 38; zie eveneens Adv.RvS 51.151/VR van 3 april 2012 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 20 juni 2012 ‘houdende instemming met het Verdrag tot instelling van het Europees Stabiliteitsmechanisme (ESM), ondertekend te Brussel op 2 februari 2012’, *Parl.St.* Senaat 2011-12, nr. 5-1598/1, pp. 40-41, nr. 1.2 onder “Algemene opmerkingen”.

² Voetnoot in de geciteerde tekst: Zie de toepasselijke teksten onder bovenvermeld nr. 24 (...).

³ Voetnoot in de geciteerde tekst: De meeste “overbruggingsclausules” bepalen dat de besluiten met eenparigheid van stemmen worden vastgesteld. Dit is echter niet het geval met de besluiten waarvan sprake is in de artikelen 98, 107, lid 2, c), 129, lid 3, 281, tweede alinea, en 300, lid 5, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Zowel het Hof van Cassatie⁴ als de afdeling Wetgeving van de Raad van State⁵ aanvaardden dat onder bepaalde voorwaarden de wetgevende vergaderingen vooraf kunnen instemmen met een verdrag of met een wijziging van een verdrag. Opdat zulke voorafgaande instemming verenigbaar zou zijn met artikel 167, §§ 2 tot 4, van de Grondwet en met artikel 16 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, moet aan twee voorwaarden worden voldaan: het is vereist dat de Wetgevende Kamers en, in voorkomend geval, de Gemeenschaps- en Gewestparlementen de grenzen van de toekomstige wijzigingen kennen⁶ en dat ze uitdrukkelijk aangeven dat ze met die wijzigingen instemmen.”

In artikel 45 van het Verdrag worden de grenzen van de mogelijkheid tot amenderen voldoende aangegeven, waardoor aan de eerste hiervoor bedoelde voorwaarde is voldaan. Uit artikel 2, 2°, van het ontwerp volgt dat tevens is voldaan aan de tweede hiervoor bedoelde voorwaarde. Het ontwerp doet bijgevolg geen probleem rijzen in het licht van de hiervoor genoemde bepalingen.

3. Het voorgaande neemt niet weg dat met toepassing van artikel 45 van het Verdrag wijzigingen in de bijlagen aangenomen kunnen worden waarmee het Vlaams Parlement het desgevallend niet eens is. Om het Vlaams Parlement de mogelijkheid te bieden om aan de Vlaamse Regering duidelijk te maken dat het niet kan instemmen met een bepaalde wijziging, zou het ontwerp het best aangevuld worden met een bepaling waarin voorzien wordt in de verplichting voor de Vlaamse Regering om elke wijziging van de bijlagen binnen een bepaalde termijn aan het Vlaams Parlement mee te delen.

Een voorbeeld van dergelijke bepaling kan worden gevonden in het decreet van 6 maart 2015 ‘houdende instemming met het Protocol van Nagoya inzake toegang tot genetische rijkdommen en de eerlijke en billijke verdeling van voordelen voortvloeiende uit hun gebruik bij het Verdrag inzake biologische diversiteit, gedaan te Nagoya op 29 oktober 2010, alsmede met zijn bijlage’, waarvan artikel 3 luidt:

“Onder voorbehoud van het derde lid, zullen de aanvullende bijlagen bij het Protocol van Nagoya, die met toepassing van artikel 30, lid 2, van het Verdrag inzake biologische diversiteit, ondertekend te Rio de Janeiro op 5 juni 1992, aangenomen worden, volkomen gevolg hebben.

⁴ Voetnoot in de geciteerde tekst: Cass., 19 maart 1981, *Arr. Cass.*, 1980-1981, 808; *J.T.*, 1982, 565, en noot J. VERHOEVEN; Cass., 2 mei 2002, nr. C.99.0518.N.

⁵ Voetnoot in de geciteerde tekst: Zie onder meer advies 33.510/3 van 28 mei 2002 over een voorontwerp dat ontstaan heeft aan de wet van 17 december 2002 houdende instemming met het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, en met de Bijlagen I en II, gedaan te Aarhus op 25 juni 1998 (*Parl.St.* Senaat, 2001-2002, nr. 2-1235/1, blz. 48); advies 35.792/2/V van 20 augustus 2003 over het voorontwerp dat ontstaan heeft gegeven aan het decreet van 27 november 2003 houdende instemming met het Verdrag inzake persistente organische verontreinigende stoffen, gesloten te Stockholm op 22 mei 2001, alsmede met de Bijlagen erbij (*Parl.St.* W.G.R., 2003/2004, nr. 575/1, blz. 10); advies 36.170/1 van 11 december 2003 over het voorontwerp van wet houdende instemming met de Overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Republiek Kroatië, ondertekend te Brussel op 31 oktober 2001 (*Parl.St.*, Senaat, 2004-2005, nr. 957/1).

⁶ Voetnoot in de geciteerde tekst: Zie inzonderheid de adviezen waarnaar in de vorige voetnoot wordt verwezen.

De Vlaamse Regering meldt elke bijlage als vermeld in het eerste lid, die aan de Partijen meegedeeld werd door de Depositaris, binnen een termijn van drie maanden aan het Vlaams Parlement.

Binnen een termijn van zes maanden na de mededeling van de Vlaamse Regering, vermeld in het tweede lid, kan het Vlaams Parlement zich ertegen verzetten dat een bijlage als vermeld in het eerste lid, volkomen gevolg zal hebben.”

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° het verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zesennegentigste zitting in Genève op 14 juni 2007;
- 2° de amendementen van de bijlagen die zullen worden aangenomen overeenkomstig artikel 45 van het verdrag.

Art. 3. De Vlaamse Regering meldt elk amendement van de bijlagen die aangenomen worden overeenkomstig artikel 45 van het verdrag aan het Vlaams Parlement.

Brussel, 10 maart 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN:

- Nederlandse vertaling van verdrag nr. 188
- Engelse tekst van verdrag nr. 188

Verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar bijeengekomen op 30 mei 2007 in haar zesennegentigste zitting,

Erkennende dat de mondialisering een grote invloed heeft op de visserijsector;

Kennis genomen hebbende van de IAO-verklaring betreffende de fundamentele beginselen en rechten op het werk, 1998,

Rekening houdende met de fundamentele rechten verankerd in de volgende internationale Arbeidsverdragen: het Verdrag betreffende gedwongen of verplichte arbeid, 1930 (nr. 29), het Verdrag betreffende de vrijheid tot het oprichten van vakverenigingen en de bescherming van het vakverenigingsrecht, 1948 (nr. 87), het Verdrag betreffende de toepassing van de grondbeginselen van het recht van organisatie en collectief overleg, 1949 (nr. 98), het Verdrag betreffende de gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers voor arbeid van gelijke waarde, 1951 (nr. 100), het Verdrag betreffende de afschaffing van gedwongen arbeid, 1957 (nr. 105), het Verdrag betreffende discriminatie in beroep en beroepsuitoefening, 1958 (nr. 111), het Verdrag betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces, 1973 (nr. 138), en het Verdrag betreffende het verbod van de ergste vormen van kinderarbeid, 1999 (nr. 182);

Kennis genomen hebbende van de relevante instrumenten van de Internationale Arbeidsorganisatie, inzonderheid het Verdrag (nr. 155) en de Aanbeveling (nr. 164) betreffende arbeidsveiligheid, gezondheid en het arbeidsmilieu uit 1981 en het Verdrag (nr. 161) en de Aanbeveling (nr. 171) betreffende de Arbeidsgeneeskundige Diensten uit 1985 ;

Bovendien kennis genomen hebbende van het Verdrag (nr. 102) betreffende de (minimumnormen) Sociale Zekerheid uit 1952 en overwegende dat de bepalingen van artikel 77 van dat Verdrag geen belemmering mogen vormen voor de door de Leden ten behoeve van de vissers in het kader van sociale-zekerheidsregelingen ingestelde bescherming;

Erkennende dat de Internationale Arbeidsorganisatie de visserij, in vergelijking tot andere beroepen, een gevaarlijke activiteit vindt;

Eveneens kennis genomen hebbende van artikel 1, paragraaf 3 van het Verdrag (nr. 185) betreffende de identiteitsbewijzen van de zeevarenden (herzien) uit 2003 ;

Ervan uitgaande dat de kerntaak van de Organisatie in het bevorderen van fatsoenlijke arbeidsomstandigheden bestaat;

Ervan uitgaande dat het noodzakelijk is de rechten van de vissers in dat opzicht te beschermen en te bevorderen;

Verwijzende naar het Verdrag van de Verenigde Naties betreffende het recht van de zee, 1982;

Ermee rekening houdende dat het nodig is de volgende specifiek ten behoeve van de visserijsector door de Internationale Arbeidsconferentie aangenomen internationale verdragen te herzien, met name het verdrag (nr. 112) betreffende de minimumleeftijd (visserij) uit 1959, het verdrag (nr. 113) betreffende het geneeskundig onderzoek van de vissers uit 1959, het verdrag (nr. 114) betreffende de arbeidsovereenkomst van vissers uit 1959 en het verdrag (nr. 126) betreffende de accommodatie aan boord van vissersschepen uit 1966, ten einde deze instrumenten bij te werken en er wereldwijd meer vissers mee te bereiken, met name die welke werken aan boord van kleinere schepen;

Opmerkende dat het door dit verdrag nagestreefde doel erin bestaat te waarborgen dat de vissers aan boord van de vissersschepen kunnen beschikken over fatsoenlijke omstandigheden op het stuk van minimumvoorwaarden om het werk aan boord te verrichten, dienstvoorwaarden, accommodatie en voeding, bescherming van de veiligheid en de gezondheid op het werk, medische verzorging en sociale zekerheid;

Besloten hebbende diverse voorstellen aan te nemen betreffende het werk in de visserijsector, welke als vierde punt staan vermeld op de agenda van de zitting;

Besloten hebbende dat deze voorstellen de vorm zullen krijgen van een internationaal verdrag,

Neemt heden, de veertiende juni van het jaar tweeduizend en zeven, het volgende verdrag aan, dat kan worden aangehaald als het Verdrag betreffende het werk in de visserijsector, 2007.

DEEL 1. Definities en toepassingsgebied

Definities

Artikel 1

In dit Verdrag:

- i) staat “commerciële visvangst” voor alle visserijoperaties, met inbegrip van de visvangst in waterlopen, meren of kanalen, uitgezonderd wanneer het gaat om vissen voor het eigen levensonderhoud of om sportvissen;
- ii) staat “bevoegde overheid” voor de minister, de regeringsdienst of enige andere overheid, die voor het opstellen en handhaven van reglementen, besluiten of andere instructies met dwingende kracht inzake het door de verdragsbepaling bestreken domein gemachtigd zijn;
- iii) staat “overleg” voor het overleg tussen de bevoegde overheid en de representatieve betrokken werkgevers- en werknemersvertegenwoordigers, en inzonderheid met de representatieve visserijreders- en vissersorganisaties, als die bestaan;

- iv) staat “visserijreder” voor de eigenaar van een schip of voor enige andere persoon of organisatie, bij voorbeeld een zaakvoerder, een agent, een bareboat-bevrachter, die van de eigenaar de verantwoordelijkheid heeft gekregen voor de exploitatie van het schip en die bij het aanvaarden van die verantwoordelijkheid ook de taken en de verplichtingen van de visserijreders, overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag, op zich heeft genomen, ongeacht het feit of andere organisaties of personen zich in zijn naam van sommige van die taken of verantwoordelijkheden kwijten;
- v) staat “visser” voor eender wie die in welke hoedanigheid ook is tewerkgesteld of aangeworven of een beroepsactiviteit uitoefent aan boord van een vissersschip, met inbegrip van de personen die aan boord werken in ruil voor een aandeel in de vangst, maar met uitsluiting van de loodsen, de bemanningen van marineschepen, de overige permanent in overheidsdienst werkende personen, de met werkzaamheden aan boord van vissersschepen belaste aan wal werkende personeelsleden en de visserijwaarnemers;
- vi) staat “arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de visserij” voor een arbeidsovereenkomst, aanwervingsovereenkomst of een andere gelijkaardige regeling, alsmede voor elke andere overeenkomst die de levens- en werkomstandigheden regelt van de vissers aan boord van de schepen;
- vii) staan “vissersschip of “schip” voor elk schip of elk vaartuig, ongeacht de aard of de vorm van eigendom, dat gebruikt wordt of voorbestemd is om te worden gebruikt voor de commerciële visserij;
- viii) staat “bruto tonnenmaat” voor de bruto tonnenmaat van een schip overeenkomstig de bepalingen van bijlage I bij het Internationaal Verdrag van 1969 betreffende meting van schepen of van eender welk instrument tot wijziging of vervanging daarvan;
- ix) staat “lengte” (L) voor 96 percent van de totale lengte op een waterlijn op 85 percent van de minst grote diepte van kielbalk tot dek, gemeten vanaf de kiellijn, of voor de lengte van de voorzijde van de voorsteven tot de aslijn van de roerschacht op die waterlijn, zo die groter is. Bij vaartuigen ontworpen met stuurlast, loopt de waterlijn waarop de lengte wordt gemeten parallel met de ontworpen waterlijn;
- x) staat “lengte over alles” (LOA) voor de afstand in rechte lijn parallel met de ontworpen waterlijn tussen het voorste punt van de boeg en het achterste punt van de achtersteven;
- xi) staat “aanwervings- en arbeidsbemiddelingsdienst voor eender welke persoon, onderneming, instelling, agentschap of andere organisatie uit de particuliere of overheidssector, die actief is in het aanwerven van vissers voor rekening van, of het bemiddelen van vissers bij visserijreders;
- xii) staat “kapitein” voor de visser die op het vissersvaartuig het gezag voert.

Toepassingsgebied

Artikel 2

1. Behoudens andersluidende bepaling, geldt dit Verdrag voor alle vissers op alle voor de commerciële visvangst gebruikte vissersvaartuigen .
2. Wanneer twijfel bestaat of een vaartuig voor de commerciële visvangst wordt gebruikt, spreekt de bevoegde overheid zich hierover na overleg uit.
3. Elk Lid kan, na overleg, de bescherming geldend voor de op 24 meter lange of langere vaartuigen werkende vissers, uitbreiden tot zij die op kleinere vaartuigen zijn tewerkgesteld.

Artikel 3

1. Wanneer bij de tenuitvoerlegging van het Verdrag bijzondere substantiële problemen rijzen, omwille van de specifieke omstandigheden waarin de vissers moeten werken of de vissersschepen moeten worden bediend, kan een Lid na overleg

(a) in waterlopen, meren en kanalen vissende vissersschepen ;

(b) beperkte categorieën vissers of vissersvaartuigen

uitsluiten van de voorschriften van dit Verdrag of van sommige bepalingen daarvan .

2. In geval van uitsluiting zoals bedoeld in de voorgaande paragraaf, en indien zulks uitvoerbaar is, neemt de bevoegde overheid zonodig maatregelen om de in dit Verdrag bepaalde voorschriften geleidelijk uit te breiden tot de betrokken categorieën vissers of vissersvaartuigen.

3. Elk Lid dat dit Verdrag ratificeert moet:

a) in zijn eerste rapport aangaande de tenuitvoerlegging van dit Verdrag krachtens artikel 22 van de Statuten van de Internationale Arbeidsorganisatie:

i) de categorieën vissers of vissersvaartuigen aanstippen die bij toepassing van paragraaf 1 zijn uitgesloten;

ii) de redenen vermelden voor die uitsluiting en daarbij de respectievelijke standpunten geven van de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties en inzonderheid van de representatieve visserijreders- en vissersorganisaties, als die er zijn;

iii) de maatregelen beschrijven die zijn genomen voor het verlenen van een gelijkwaardige bescherming aan de uitgesloten categorieën;

b) in de daaropvolgende rapporten aangaande de tenuitvoerlegging van dit Verdrag, alle maatregelen beschrijven die genomen zijn overeenkomstig paragraaf 2.

Artikel 4

1. Wanneer het omwille van bijzondere substantiële problemen ten gevolge van een onvoldoende ontwikkelde infrastructuur of dito instellingen niet meteen mogelijk is voor een Lid alle in dit Verdrag voorgeschreven maatregelen ten uitvoer te leggen, kan het Lid overeenkomstig een overlegd plan geleidelijk alle of een deel van de volgende bepalingen ten uitvoer leggen:

a) artikel 10, paragraaf 1;

b) artikel 10, paragraaf 3, voor zover het gaat om schepen die langer dan 3 dagen op zee blijven;

c) artikel 15;

d) artikel 20;

e) artikel 33;

f) artikel 38;

2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op de vissersvaartuigen:

a) van een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter; of

b) die langer dan zeven dagen op zee blijven, of

- c) die gewoonlijk meer dan 200 zeemijl uit de kust van de Vlaggenstaat varen of actief zijn voorbij de rand van het continentaal plat, indien die verder uit de kust is gelegen; of
- d) die onderworpen zijn aan het toezicht van de Havenstaat overeenkomstig artikel 43 van het Verdrag, behalve wanneer dat toezicht door de Havenstaat het gevolg is van overmacht,

noch op de op die schepen tewerkgestelde vissers.

3. Elk Lid dat van de in paragraaf 1 verleende mogelijkheid gebruik maakt zal:

- (a) in zijn eerste, krachtens artikel 22 van de Statuten van de Internationale Arbeidsorganisatie aangaande de tenuitvoerlegging van dit Verdrag voorgelegde rapport :
 - i) aangeven welke voorzieningen van het Verdrag geleidelijk moeten worden ten uitvoer gelegd;
 - ii) de motieven toelichten en de respectievelijke standpunten van de betrokken representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties, met name van de representatieve visserijreders- en vissersorganisaties, als die er zijn,
 - iii) het plan toelichten voor de geleidelijke tenuitvoerlegging ervan.
- (b) in zijn latere over de tenuitvoerlegging van het Verdrag uitgebrachte rapporten, de maatregelen beschrijven die zijn genomen om alle bepalingen van het Verdrag ten uitvoer te leggen.

Artikel 5

- 1) Voor de tenuitvoerlegging van dit Verdrag kan de bevoegde overheid, na overleg, beslissen als meetcriterium de “lengte over alles” (LOA) te gebruiken in plaats van de “lengte” (L), overeenkomstig de in bijlage I opgelegde gelijkwaardigheid. Bovendien kan de bevoegde overheid voor de in bijlage III van dit Verdrag gespecificeerde paragrafen, na overleg, beslissen om als meetcriterium de bruto tonnenmaat te gebruiken in plaats van de lengte (L) of de lengte over alles (LOA), overeenkomstig de in bijlage III opgelegde gelijkwaardigheid.
- 2) In de krachtens artikel 22 van de Statuten voorgelegde rapporten, licht het Lid de redenen toe waarom op grond van dit artikel tot een bepaalde keuze is beslist en welke opmerkingen bij het overleg daarover zijn gemaakt.

DEEL II Algemene beginselen

TENUITVOERLEGGING

Artikel 6

1. Elk Lid moet de wetten, reglementen of overige maatregelen die het heeft aangenomen om zich te kwijten van zijn uit dit Verdrag voortvloeiende verplichtingen betreffende de onder zijn bevoegdheid ressorterende vissers en vissersvaartuigen ten uitvoer leggen en op de naleving ervan toezien. De overige maatregelen kunnen bestaan uit collectieve arbeidsovereenkomsten, beslissingen van de rechtbank, scheidsrechterlijke uitspraken en andere met de nationale wet en praktijk conforme middelen.

2. Geen enkele bepaling van dit Verdrag zal wetten, uitspraken, gewoonten of overeenkomsten aantasten tussen de visserijreders en de vissers die gunstiger zijn dan die welke in dit Verdrag zijn bepaald.

Bevoegde overheid en coördinatie

Artikel 7

Elk Lid zal :

- (a) de bevoegde overheid of overheden aanwijzen ;
- (b) mechanismen instellen voor de coördinatie tussen de voor de visserijsector op lokaal en nationaal vlak relevante overheden, en zo nodig, hun functies en verantwoordelijkheden definiëren rekening houdend met hun complementariteit en de nationale omstandigheden en praktijk.

VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN DE VISSERIJREDERS, DE KAPITEINS EN DE VISSERS

Artikel 8

1. De visserijreder heeft de algemene verantwoordelijkheid er op toe te zien dat de kapitein over de nodige middelen en mankracht beschikt om zich van zijn verplichtingen krachtens dit Verdrag te kwijten.
2. De verantwoordelijkheid voor de veiligheid van de vissers aan boord en voor de veilige bediening van het vaartuig ligt bij de kapitein, onder andere maar niet uitsluitend, in de volgende domeinen:
 - a) het toezicht, dat moet worden uitgeoefend opdat de vissers in de mate van het mogelijke hun werk in de beste, de veiligste en de gezondste omstandigheden kunnen uitoefenen;
 - b) de organisatie van het werk van de vissers, waarbij de veiligheid en de gezondheid, met inbegrip van vermoeidheidspreventie, moeten worden gewaarborgd;
 - c) de voorziening aan boord in een sensibiliseringsopleiding inzake veiligheid en gezondheid op het werk;
 - d) de naleving van de veiligheidsnormen in de scheepvaart en bij de wachtbeurten en van de goede zeevaartpraktijken die daarop betrekking hebben.
3. De visserijreder mag de vrijheid van de kapitein niet beknotten voor het nemen van om het even welke beslissing, die volgens de professionele inschatting van deze laatste, onontbeerlijk is voor de veiligheid, de besturing of de exploitatie van het schip of voor de veiligheid van de vissers aan boord;
4. De vissers moeten de wettige bevelen van de kapitein en de geldende veiligheids- en gezondheidsmaatregelen naleven.

DEEL III. Vereiste minimumvoorwaarden voor het werk aan boord van visserijvaartuigen**MINIMUMLEEFTIJD****Artikel 9**

1. De minimumleeftijd voor werk aan boord van visserijvaartuigen bedraagt 16 jaar. De bevoegde overheid kan echter een minimumleeftijd van 15 jaar toestaan voor de personen die niet meer onderworpen zijn aan de nationale wetgeving inzake de leerplicht en die een beroepsopleiding in de visserij volgen.
2. De bevoegde overheid kan overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk, toestaan dat personen van 15 jaar tijdens de schoolvakantie licht werk verrichten. In die gevallen bepaalt zij, na overleg, de soorten werk die worden toegestaan en schrijft zij de voorwaarden voor waarin dat werk moet worden verricht en de rustpauzen die daarbij moeten worden in acht genomen.
3. De minimumleeftijd waarop activiteiten aan boord van visserijvaartuigen mogen worden verricht die, vanwege hun aard of de omstandigheden waarin zij moeten worden verricht, de gezondheid, de veiligheid of de moraliteit van jongeren kunnen schaden, mag niet minder dan 18 jaar bedragen;
4. De soorten werk waarnaar in paragraaf 3 van dit artikel wordt verwezen worden bepaald in de nationale wetgeving of, na overleg, door de bevoegde overheid rekening houdend met de bestaande risico's en de geldende internationale normen;
5. Het verrichten van het in paragraaf 3 van dit artikel bedoelde werk vanaf de leeftijd van 16 jaar kan in de nationale wetgeving of, na overleg, via een beslissing van de bevoegde overheid slechts worden toegestaan op voorwaarde dat de veiligheid, de gezondheid of de moraliteit van de jongeren volkomen zijn gewaarborgd, dat zij specifiek en behoorlijk werden geïnstrueerd of dat zij een dito beroepsopleiding hebben gekregen en dat zij vóór hun inschepping een basisopleiding inzake veiligheid hebben gevolgd;
6. Het is verboden een visser van minder dan 18 jaar aan te werven voor nachtarbeid. In dit artikel wordt "nacht" bepaald overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk. De nacht omvat een periode van ten minste negen opeenvolgende uren ingaand niet later dan middernacht en aflopend niet vroeger dan 5 uur 's morgens. De bevoegde overheid kan van de strikte toepassing van de beperking inzake nachtwerk afwijken:
 - a) wanneer anders de effectieve opleiding van de betrokken vissers, overeenkomstig de opgestelde opleidingsprogramma's en –schema's, in het gedrang zou komen;
 - b) wanneer de specifieke aard van een taak of van een erkende opleiding vereist dat vissers, die onder de afwijking vallen, nachtwerk verrichten en de overheid, na overleg, bepaalt dat het werk geen negatieve invloed zal hebben op hun gezondheid of welzijn;
7. Geen enkele bepaling van dit artikel beïnvloedt de verplichtingen van een Lidstaat, aangaande naar aanleiding van de ratificatie van ongeacht welk ander internationaal Arbeidsverdrag.

MEDISCH ONDERZOEK

Artikel 10

1. Aan boord van een visserijvaartuig mogen geen vissers worden tewerkgesteld zonder geldig medisch getuigschrift waaruit blijkt dat zij geschikt zijn om hun taak te verrichten.
2. De bevoegde overheid kan, rekening houdend met de veiligheid en de gezondheid van de vissers, de afmetingen van het vaartuig, de beschikbaarheid van medische verzorging en van evacuatiemiddelen, de duur van de reis, de zone en het type van de visserijactiviteiten, na overleg, van paragraaf 1 van dit artikel afwijkingen toestaan.
3. De afwijkingen bedoeld in paragraaf 2 van dit artikel gelden niet voor vissers die werken op een visserijvaartuig met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter of dat gewoonlijk langer dan drie dagen op zee blijft. In dringende gevallen kan de bevoegde overheid de vissers voor een beperkte en vooraf bepaalde periode toestaan te werken op dergelijke vaartuigen, in afwachting dat zij een medische getuigschrift verwerven en op voorwaarde dat zij beschikken over een recent vervallen medisch getuigschrift.

Artikel 11

Elk Lid moet wetten, reglementen of andere maatregelen aannemen betreffende:

- a) de aard van de medische onderzoeken;
- b) de vorm en de inhoud van de medische getuigschriften;
- c) het afgeven van het medisch getuigschrift door behoorlijk gekwalificeerd medisch personeel of, in het geval van een getuigschrift inzake enkel het zicht, door een persoon die er door de overheid toe gemachtigd is om een dergelijk getuigschrift af te geven; deze personen moeten volledig onafhankelijk hun professioneel oordeel kunnen uitbrengen;
- d) de frequentie van de medische onderzoeken en de geldigheidsduur van de medische getuigschriften;
- e) het recht van een persoon om te worden heronderzocht door een andere, onafhankelijke, medisch geschoolde persoon wanneer hem of haar een medisch getuigschrift zou worden geweigerd of wanneer hem of haar beperkingen zouden worden opgelegd inzake het werk dat hij mag verrichten;
- f) de overige vereiste voorwaarden.

Artikel 12

Bovenop de in artikel 10 en 11 opgesomde voorschriften aan boord van een 24 of meer meter metend vaartuig of een vaartuig dat meer dan 3 dagen op zee blijft, gelden de volgende regels:

1. Op het medisch getuigschrift van de vissers moet staan vermeld:
 - a) dat het gehoor en het zicht van de betrokkene voldoende zijn rekening houdend met zijn taken op het vaartuig; en
 - b) dat de betrokkene geen enkel medisch probleem heeft dat door dienst op zee kan verergeren of waardoor hij of zij ongeschikt kan worden voor dat soort werk of dat de veiligheid of de gezondheid van andere personen aan boord in gevaar kan brengen.
2. Het medisch getuigschrift is maximum 2 jaar geldig, tenzij de visser jonger is dan 18 jaar. In dat geval bedraagt de maximum geldigheidsduur één jaar.

3. Wanneer de geldigheidsduur van het getuigschrift afloopt tijdens een reis, blijft het getuigschrift tot het einde van de reis geldig.

DEEL IV. DIENSTOMSTANDIGHEDEN

BEMANNING EN DUUR VAN DE RUSTPAUZE

Artikel 13

Ieder Lid moet wetten, reglementen en andere maatregelen aannemen waarin wordt bepaald dat de onder zijn vlag varende visserijreders er moeten op toezien dat:

- a) hun vaartuigen zijn bemand met voldoende talrijk en bekwaam personeel om de veilige vaart en de bediening van het vaartuig onder het gezag van een bekwaam kapitein te waarborgen;
- b) de vissers voldoende lange rustpauzen worden gegund ter waarborging van hun veiligheid en gezondheid.

Artikel 14

1. Bovenop de in artikel 13 opgesomde voorschriften moet de bevoegde overheid :
 - a) voor de vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, de minimumbemanning vastleggen om een veilige vaart van het vaartuig te waarborgen en preciseren hoeveel vissers er nodig zijn en over welke kwalificaties die moeten beschikken;
 - b) voor de vissersvaartuigen die langer dan drie dagen op zee blijven, ongeacht hun afmetingen, na overleg en met het oog op het beperken van vermoeidheid, een minimum rustduur vastleggen voor de vissers. Die rustduur mag niet minder bedragen dan :
 - i) tien uur per periode van 24 uur;
 - ii) 77 uur per periode van 7 dagen.
2. De bevoegde overheid kan, omwille van beperkte en precieze redenen, toestaan dat tijdelijk wordt afgeweken van de in lid b) van paragraaf 1 van dit artikel vastgestelde rustduur. In dat geval moet zij echter eisen dat zo snel mogelijk compenserende rustperiodes aan de vissers worden toegekend.
3. De bevoegde overheid kan, na overleg, voorschriften opleggen ter vervanging van die vastgelegd in paragraaf 1 en 2 van dit artikel. Deze voorschriften moeten echter over het geheel genomen gelijkwaardig zijn en de veiligheid en de gezondheid van de vissers niet in het gedrang brengen.
4. Geen enkele bepaling van dit artikel tast het recht van de kapitein van een vaartuig aan om van een visser te eisen dat die voldoende uren werkt ter waarborging van de onmiddellijke veiligheid van het vaartuig, de personen of de vangst aan boord van dat vaartuig of om hulp te verlenen aan andere op zee in nood verkerende vaartuigen of personen. Zonodig kan de kapitein de normale rusttijdregeling opschorten en eisen dat de vissers de nodige uren werken tot de toestand weer normaal is geworden. Zodra zulks mogelijk is, nadat de toestand weer normaal is geworden, zorgt de kapitein ervoor dat alle vissers die toch hebben gewerkt,

hoewel zij zich volgens de normale werktijdregeling in een rustperiode bevonden, een adequate rustperiode krijgen.

BEMANNINGSLIJST

Artikel 15

Elk vissersvaartuig moet aan boord over een bemanningslijst beschikken, waarvan één exemplaar vóór het vertrek van het vaartuig wordt overhandigd aan bevoegde personen aan wal of onmiddellijk na het vertrek naar de wal wordt doorgeseind. De bevoegde overheid moet bepalen aan wie, op welk moment en voor welk doel of doelen die informatie moet worden verstrekt.

ARBEIDSOVEREENKOMST WEGENS SCHEEPSDIENST VOOR DE ZEEVISSERIJ

Artikel 16

Elk Lid moet wetten, reglementen of andere maatregelen aannemen:

- a) waardoor de vissers aan boord van de onder zijn vlag varende schepen worden beschermd met een voor hen begrijpelijke arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst conform aan de bepalingen van dit Verdrag;
- b) waarin de minimumvermeldingen worden bepaald die in de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de zeevisserij, overeenkomstig de bepalingen van bijlage II moeten worden opgenomen

Artikel 17

Elk Lid moet wetten, reglementen of andere maatregelen aannemen inzake:

- a) de procedures die de visser in de mogelijkheid moeten stellen om de clausules uit zijn arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst te onderzoeken en zich daarover te beraden alvorens die te tekenen;
- b) zonodig, het bijhouden van de dienstenstaten van de vissers in het kader van deze arbeidsovereenkomst;
- c) de middelen ter regeling van de geschillen inzake de arbeidsovereenkomsten wegens scheepsdienst van de vissers.

Artikel 18

De arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de zeevisserij, waarvan de visser één exemplaar krijgt overhandigd, is beschikbaar aan boord, ter beschikking van de vissers en, overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk, van elke andere betrokken partij die daarom verzoekt.

Artikel 19

Artikel 16 tot 18 en bijlage II gelden niet voor de eigenaar van een vaartuig dat hij eigenhandig uitbaat.

Artikel 20

Het is de visserijreder die er moet op toezien dat elke visser over een gezamenlijk door de visser zelf en de visserijreder of door een gemachtigd vertegenwoordiger van deze laatste (of wanneer de visser niet door de visserijreder wordt tewerkgesteld of aangenomen, moet de visserijreder het bewijs kunnen voorleggen van een contractuele regeling of een equivalent daarvan) ondertekende schriftelijke arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst beschikt, waarin in fatsoenlijke levens- en werkomstandigheden aan boord van het schip, overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag, wordt voorzien.

REPATRIERING

Artikel 21

1. De Leden moeten erop toezien dat de vissers aan boord van een onder hun vlag varende vissersvaartuig dat in een buitenlandse haven aanmeert, recht hebben op repatriëring wanneer hun arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst is afgelopen, of wanneer de visser of de visserijreder ze wegens gegronde redenen heeft beëindigd, of wanneer de visser niet meer in staat is zich van de taken te kwijten die hem overeenkomstig de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst waren toebedeeld of wanneer van hem, gelet op de omstandigheden, niet kan worden verwacht dat hij die taken uitvoert. Deze bepaling geldt ook voor de vissers van een dergelijk vaartuig die wegens diezelfde redenen van het vaartuig naar een buitenlandse haven worden overgebracht.
2. De kosten voor de repatriëring bedoeld in paragraaf 1 van dit artikel vallen ten laste van de visserijreder, behalve wanneer de visser, overeenkomstig de nationale wetgeving of andere geldende bepalingen, schuldig zou zijn bevonden aan een ernstige tekortkoming bij de tenuitvoerlegging van zijn arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst.
3. De Leden moeten, in hun wetgeving of op een andere wijze, bepalen welke precieze omstandigheden recht geven op een repatriëring, welke voor de in paragraaf 1 bedoelde vissers de maximum dienstperiode is die recht geeft op repatriëring, en welke de bestemmingen zijn waar zij naartoe kunnen worden gerepatrieerd.
4. Indien een visserijreder de in dit artikel bedoelde repatriëring verzuimt, moet het Lid onder wiens vlag het schip vaart voor de repatriëring zorgen en de kostprijs daarvan verhalen op de visserijreder.
5. De nationale wetgeving mag geen beletsel vormen voor het recht van de visserijreder om de kosten van de repatriëring uit hoofde van contractuele regelingen te recupereren bij derden.

AANWERVING EN BEMIDDELING

Artikel 22

Aanwerving en bemiddeling van vissers

1. Elk Lid dat een overheidsdienst voor de aanwerving en de arbeidsbemiddeling van vissers heeft opgezet moet erop toezien dat die dienst een onderdeel is van de voor alle werknemers en werkgevers toegankelijke openbare Tewerkstellingsdienst of daarmee samenwerkt.
2. De particuliere aanwervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten voor vissers gevestigd op het grondgebied van een Lidstaat moeten hun activiteiten uitoefenen volgens een licentiesysteem of een systeem van genormaliseerde erkenning of een andere vorm van reglementering, die pas worden ingesteld, instandgehouden of gewijzigd na overleg.
3. Elk Lid moet via de wetgeving of via andere maatregelen:
 - a) verbieden dat de aanwervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten gebruik maken van middelen, mechanismen of lijsten die bedoeld zijn om de vissers te beletten of te ontraden in dienst te worden genomen;
 - b) verbieden voor de aanwerving of de arbeidsbemiddeling honoraria of andere kosten, geheel of gedeeltelijk, direct of indirect aan de vissers aan te rekenen;
 - c) vastleggen onder welke voorwaarden een licentie, een erkenning of ongeacht welke andere vergunning van een particuliere aanwervings- en arbeidsbemiddelingsdienst in geval van overtreding van de relevante wetgeving kan worden opgeschort of ingetrokken en preciseren onder welke voorwaarden de voornoemde particuliere diensten hun activiteiten mogen uitoefenen.

Particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling

4. Elk Lid dat het IAO-verdrag (nr. 181) inzake de particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling, 1997 heeft geratificeerd, kan sommige verantwoordelijkheden van dit Verdrag toevertrouwen aan particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling, die de diensten verlenen bedoeld in lid b) van paragraaf 1 van artikel 1 van het voornoemde Verdrag. De respectievelijke verantwoordelijkheden van die particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling en van de visserijreder, die in de zin van dat Verdrag de “gebruikende firma” zijn, worden vastgelegd en verdeeld overeenkomstig artikel 12 van datzelfde Verdrag. Een dergelijk Lid moet de wetten, de reglementen of andere maatregelen aannemen, zodat de toewijzing van de respectievelijke verantwoordelijkheden of verplichtingen aan de particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling –die de diensten verlenen - en aan de “gebruikende firma’s”, overeenkomstig dit Verdrag, de vissers niet belet ten aanzien van een vissersvaartuig retentierecht te laten gelden.
5. Ongeacht de bepalingen van paragraaf 4 is de visserijreder verantwoordelijk wanneer het particuliere bureau voor arbeidsbemiddeling zijn verplichtingen niet nakomt ten aanzien van de visser, voor wie hij, in het kader van verdrag nr. 181 inzake de particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling, 1997, de “gebruikende firma” is.
6. Geen enkele bepaling van dit Verdrag kan worden geïnterpreteerd als voor een Lid de verplichting inhoudend om in zijn visserijsector het inzetten van particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling, zoals bedoeld in paragraaf 4 van dit artikel, toe te staan.

BETALING VAN DE VISSERS**Artikel 23**

Elk Lid neemt, na overleg, een wetgeving of andere maatregelen aan waarin wordt voorgeschreven dat de vissers die een loon ontvangen maandelijks of op andere geregelde tijdstippen worden betaald.

Artikel 24

Elk Lid moet eisen dat de vissers aan boord van vissersvaartuigen de middelen krijgen om kosteloos het hen uitbetaalde loon of een gedeelte daarvan, de voorschotten inbegrepen, aan hun familie over te maken.

DEEL V. ACCOMMODATIE EN VOEDING**Artikel 25**

Elk Lid moet in verband met de accommodatie, de voeding en het drinkbaar water aan boord van de onder zijn vlag varende vissersschepen een wetgeving of andere maatregelen aannemen.

Artikel 26

Elk Lid moet een wetgeving of andere maatregelen aannemen waarin wordt bepaald dat de accommodatie aan boord van de onder zijn vlag varende vissersvaartuigen van voldoende kwaliteit en afmetingen moet zijn en dat zij fatsoenlijk uitgerust moet zijn voor de dienst van het vaartuig en voor de periode dat de vissers aan boord zijn. In het bijzonder slaan die maatregelen, naargelang van het geval, op de volgende punten:

- (a) goedkeuring van de bouwplannen of verbouwingsplannen van de vissersvaartuigen, op het stuk van de accommodatie;
- (b) onderhoud van de accommodatie en van de kombuis in de algemene zin van hygiëne, veiligheid, gezondheid en comfort;
- (c) verluchting, verwarming, koeling en verlichting;
- (d) demping van overmatig lawaai en overmatige trillingen;
- (e) locatie, afmetingen, bouwmaterialen, meubilair en uitrusting van de kooien, refters en andere accommodatieruimten;
- (f) sanitaire accommodatie met toiletten en wasaccommodatie met voldoende koud en warm water;
- (g) procedures voor het onderzoeken van de klachten over de accommodatieomstandigheden die niet beantwoorden aan de voorschriften van dit Verdrag.

Artikel 27

Elk Lid moet een wetgeving of andere maatregelen aannemen waarin wordt bepaald dat:

- (a) de aan boord meegevoerde en opgediende etenswaren van een voldoende voedingswaarde, kwaliteit en in voldoende grote hoeveelheden beschikbaar moeten zijn ;

- (b) het drinkbaar water van voldoende kwaliteit en in voldoende grote hoeveelheden beschikbaar moet zijn;
- (c) de etenswaren en het drinkbaar water die op het vissersvaartuig door de visserijreder worden verstrekt kosteloos moeten zijn voor de vissers. De kosten kunnen echter overeenkomstig de nationale wetgeving als exploitatiekosten worden gecompenseerd wanneer zulks is voorzien in een collectieve arbeidsovereenkomst waarin een variabel loon op basis van een procentueel aandeel van de bruto opbrengst van de gerealiseerde vangst is bedongen of wanneer zulks in de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de zeevisserij is opgenomen.

Artikel 28

1. De wetgeving of de andere door het Lid overeenkomstig artikel 25 tot 27 aangenomen maatregelen moeten volledige uitwerking geven aan bijlage III betreffende de accommodatie op de vissersvaartuigen. Bijlage III mag worden geamendeerd op de wijze zoals bepaald in artikel 45.
2. Een Lid dat niet in staat is om de bepalingen van bijlage III toe te passen mag, na overleg, in zijn wetgeving bepalingen of andere maatregelen aannemen die in wezen gelijkwaardig zijn aan die opgesomd in bijlage III, uitgezonderd de bepalingen die beantwoorden aan artikel 27.

DEEL VI. Medische verzorging, bescherming van de gezondheid en sociale zekerheid

Medische verzorging

Artikel 29

Elk Lid moet een wetgeving of andere maatregelen aannemen waarin wordt bepaald dat:

- a) de vissersvaartuigen een adequate medische uitrusting en medisch materiaal moeten meevoeren, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, de plaats waar wordt gevestigd en de duur van de reis;
- b) de vissersvaartuigen ten minste een gekwalificeerd of opgeleid visser aan boord moeten hebben, die de eerste zorgen en andere soorten medische verzorging kan toedienen en die de medische uitrusting en het medisch materiaal kan gebruiken dat het vaartuig meevoert, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, de plaats waar wordt gevestigd en de duur van de reis;
- c) de medische uitrusting en het medisch materiaal moeten vergezeld gaan van instructies en andere informatie in een taal en een presentatie die begrijpelijk zijn voor de in lid b) bedoelde visser of vissers;
- d) de vissersvaartuigen moeten uitgerust zijn met een radio- of satellietcommunicatiesysteem met personen of diensten aan wal die medisch advies kunnen geven, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, de plaats waar wordt gevestigd en de duur van de reis;
- e) de vissers recht moeten hebben op geneeskundige verzorging aan wal en om daartoe bij ernstige verwondingen of zware ziekte te gepaste tijd te worden ontscheept.

Artikel 30

Voor de visserijvaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, de zone waarbinnen wordt gevist en de duur van de reis, moet elk Lid een wetgeving of andere maatregelen aannemen waarin wordt bepaald dat:

- a) de bevoegde overheid het medisch materiaal en de medische uitrusting voorschrijft die aan boord beschikbaar moeten zijn;
- b) het medisch materiaal en de medische uitrusting die aan boord beschikbaar zijn, adequaat moeten worden onderhouden en op door de bevoegde overheid vastgelegde geregelde tijdstippen worden gecontroleerd door verantwoordelijken door haar aangesteld of erkend;
- c) de vaartuigen aan boord over een door de bevoegde overheid goedgekeurde medische gids of over de recentste editie van de “ *Internationale Medische Gids voor Schepen*” moeten beschikken;
- d) de vaartuigen op zee toegang moeten hebben tot een vooraf georganiseerde regeling van medische raadplegingen via de radio of via satelliet, met inbegrip van advies van specialisten op alle uren van de dag en de nacht;
- e) de vaartuigen aan boord een lijst moeten bijhouden van radio- of satellietstations via welke de medische raadplegingen kunnen geschieden;
- f) op een wijze overeenkomstig met de nationale wetgeving en praktijk van het Lid, de vissers aan boord of aan wal in een buitenlandse haven gratis medische verzorging moeten genieten.

VEILIGHEID EN GEZONDHEID OP HET WERK EN PREVENTIE VAN ARBEIDSONGEVALLEN

Artikel 31

Elk Lid moet een wetgeving of andere maatregelen aannemen betreffende:

- a) de voorkoming van arbeidsongevallen, beroepsziekten en werkgerelateerde risico's, met name risicobeheersing, opleiding en instructie van de vissers aan boord;
- b) de opleiding van de vissers in het gebruik van visgereedschap dat zij moeten gebruiken en de kennis van de vistechnieken die zij moeten beheersen;
- c) de verplichtingen van de visserijreder, de vissers en andere betrokkenen, rekening houdend met de veiligheid, de gezondheid van de vissers jonger dan 18 jaar;
- d) de aangifte van aan boord van de onder zijn vlag varende vissersvaartuigen gebeurde ongevallen en het verrichten van onderzoek naar die ongevallen;
- e) de samenstelling van paritair samengestelde comités voor veiligheid en gezondheid op het werk of, na overleg, van andere bevoegde instellingen .

Artikel 32

1. De voorschriften van dit artikel zijn van toepassing op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter die gewoonlijk meer dan drie dagen op zee blijven en, na overleg, op andere vaartuigen, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, de zone waarbinnen wordt gevist en de duur van de reis.

2. De bevoegde overheid moet:
 - a) na overleg, de visserijreder ertoe verplichten, overeenkomstig de nationale wetgeving, de collectieve arbeidsovereenkomsten en het nationale praktijk, aan boord procedures in te stellen ter voorkoming van arbeidsongevallen, verwondingen of werkgerelateerde ziekten, rekening houdend met de specifieke gevaren en risico's op het betrokken vaartuig;
 - b) eisen dat de visserijreder, de kapiteins, de vissers en de andere betrokkenen voldoende richtlijnen en aangepast opleidingsmateriaal krijgen, alsook alle andere relevante informatie aangaande de risico-evaluatie en –beheersing op het stuk van de veiligheid en gezondheid aan boord van vissersvaartuigen;
3. De visserijreder moet :
 - a) erop toezien dat alle vissers aan boord aangepaste persoonlijke beschermingskledij en –middelen ontvangen;
 - b) erop toezien dat alle vissers aan boord een door de bevoegde overheid erkende basisopleiding Veiligheid hebben genoten: de bevoegde overheid kan echter een schriftelijke afwijking verlenen voor de vissers die kunnen aantonen over een gelijkwaardige kennis en ervaring te beschikken;
 - c) erop toezien dat de vissers voldoende en behoorlijk vertrouwd zijn met de uitrusting en het gebruik daarvan, de daarop betrekking hebbende veiligheidsmaatregelen inbegrepen, vóór zij die uitrusting gebruiken of aan de voormelde operaties deelnemen.

Artikel 33

De risico-evaluatie met betrekking tot het vissen geschiedt, volgens het geval, in samenwerking met de vissers of hun vertegenwoordigers.

Sociale Zekerheid

Artikel 34

Elk Lid ziet erop toe dat de gewoonlijk op zijn grondgebied verblijvende vissers en de personen te hunnen laste, in de mate waarin zulks voorzien is in de nationale wetgeving, in het kader van de sociale zekerheid bescherming genieten tegen niet minder gunstige voorwaarden dan die welke gelden voor de overige op zijn grondgebied verblijvende werknemers, de loontrekkenden of de zelfstandigen inbegrepen.

Artikel 35

Elk Lid verbindt er zich toe, in functie van de nationale toestand, maatregelen te treffen om in het kader van de sociale zekerheid geleidelijk een volledige bescherming te waarborgen voor alle vissers die gewoonlijk op zijn grondgebied verblijven.

Artikel 36

De Leden moeten, in het kader van bilaterale of multilaterale akkoorden of andere regelingen conform de nationale wetgeving of praktijk, samenwerken met het oog op:

- a) het geleidelijk waarborgen van een volledige bescherming in het kader van de sociale zekerheid ten behoeve van de vissers, ongeacht hun nationaliteit, uitgaande van het beginsel van de gelijke behandeling;
- b) het behouden van de rechten inzake sociale zekerheid die alle vissers hebben verworven of die zij aan het verwerven zijn, ongeacht hun verblijfplaats.

Artikel 37

Ondanks de toekenning van de verantwoordelijkheden zoals bepaald in artikel 34, 35 en 36 kunnen de Leden, via bilaterale of multilaterale akkoorden of via in het kader van regionale organisaties voor economische integratie aangenomen bepalingen, andere regels opleggen met betrekking tot de voor de vissers geldende sociale-zekerheidswetgeving.

BESCHERMING BIJ WERKGERELATEERDE ZIEKTE, VERWONDING OF OVERLIJDEN

Artikel 38

1. Overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk, neemt elk Lid maatregelen met het oog op de bescherming van de vissers bij werkgerelateerde ziekte, verwonding of overlijden.
2. In geval van verwonding ten gevolge van een arbeidsongeval of een beroepsziekte, moet de visser:
 - a) toegang krijgen tot aangepaste medische verzorging;
 - b) een vergoeding genieten overeenkomstig de voorschriften van de nationale wetgeving;
3. Rekening houdend met de kenmerken van de visserijsector, mag de in paragraaf 1 van dit artikel bedoelde bescherming worden gewaarborgd:
 - a) ofwel met een regeling die gebaseerd is op de aansprakelijkheid van de visserijreder;
 - b) ofwel met een regeling op basis van een verplichte vergoedingsverzekering van de werknemers of andere regelingen.

Artikel 39

1. Bij ontstentenis van nationale voor de vissers geldende bepalingen, neemt elk Lid een wetgeving of andere maatregelen aan die moeten garanderen dat de visserijreders de bescherming van de gezondheid en de medische verzorging van de vissers, op zee of in een buitenlandse haven, waarborgen van de vissers aangesteld of tewerkgesteld of werkend aan boord van een onder de vlag van het Lid varende vaartuig. Deze wetgeving of andere maatregelen moeten waarborgen, dat de visserijreders, tot de repatriëring van de visser, de kosten betalen voor de medische verzorging, inbegrepen de bijbehorende steun en materiële bijstand tijdens de medische behandeling in het buitenland.

2. De nationale wetgeving kan de visserijreder ontslaan van zijn aansprakelijkheid wanneer het ongeval niet bij de dienst op het vissersvaartuig heeft plaatsvonden of wanneer de ziekte of de invaliditeit is verborgen gehouden bij de aanwerving of wanneer het ongeval of de ziekte is toe te schrijven aan een opzettelijke fout van de visser.

DEEL VII NALEVING EN TOEPASSING

Artikel 40

Elk Lid oefent daadwerkelijk zijn rechtsmacht en zijn toezicht uit op de onder zijn vlag varende vaartuigen door een regeling uit te werken, met name, ter waarborging van de naleving van de voorschriften van dit Verdrag, waar nodig, via inspecties, rapportering, monitoring, klachtenprocedure, opvolging, aangepaste bestraffing, correctieve maatregelen, overeenkomstig de nationale wetgeving .

Artikel 41

1. De Leden moeten eisen dat de vissersvaartuigen die langer dan 3 dagen op zee blijven en die :
 - a) een lengte hebben gelijk aan of langer dan 24 meter, of
 - b) gewoonlijk méér dan 200 zeemijl uit de kust van het Vlaggenland of uit de buitenste rand van het continentaal plat varen als dat verder uit de kustlijn is gelegen,een door de bevoegde overheid afgegeven, geldig document aan boord hebben waarin wordt bevestigd dat zij door de bevoegde overheid of in dier naam zijn geïnspecteerd met het oog op het vaststellen van hun conformiteit aan de bepalingen van dit Verdrag betreffende de levens- en werkomstandigheden aan boord.
2. De geldigheidstermijn van dit document kan samenvallen met dat van een nationaal of internationaal veiligheidscertificaat voor vissersvaartuigen maar mag in geen geval vijf jaar overschrijden.

Artikel 42

1. De bevoegde overheid stelt een voldoende aantal geschoolde inspecteurs aan om zich van de verantwoordelijkheden die haar krachtens artikel 41 zijn toevertrouwd te kwijten.
2. Bij het opzetten van een doeltreffend inspectiesysteem van de levens- en werkomstandigheden aan boord van vissersvaartuigen, kan een Lid, zonodig, overheidsinstelling en of andere door hem als bevoegd erkende en onafhankelijke organisaties machtigen om inspecties uit te voeren en getuigschriften af te geven. In alle gevallen blijft het Lid volledig verantwoordelijk voor de inspectie en het afgeven van de daarmee verband houdende getuigschriften met betrekking tot de levens- en werkomstandigheden aan boord van de onder zijn vlag varende vissersvaartuigen.

Artikel 43

1. Indien een Lid een klacht ontvangt of het bewijs krijgt dat een onder zijn vlag varende vissersvaartuig de voorschriften van het Verdrag niet naleeft, neemt het de nodige maatregelen om de zaak te onderzoeken en ervoor te zorgen dat het nodige wordt gedaan om aan de vastgestelde tekortkomingen te verhelpen.
2. Als een Lid in wiens haven een vissersvaartuig in de loop van de afwikkeling van de normale activiteiten of omwille van exploitatieredenen heeft aangelegd, een klacht ontvangt of het bewijs krijgt dat het bewuste vissersvaartuig niet conform is met de voorschriften van dit Verdrag, dan kan dat Lid aan het Vlaggenland een rapport bezorgen, waarvan kopie aan de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau, en de nodige maatregelen treffen om de toestand aan boord, die een manifest gevaar oplevert voor de veiligheid en de gezondheid, recht te zetten.
3. Als het Lid overeenkomstig paragraaf 2 van dit artikel maatregelen neemt, moet het daar de meest nabije vertegenwoordiger van het Vlaggenland onverwijld van op de hoogte brengen en deze verzoeken daarbij, zo mogelijk, aanwezig te zijn. Het moet het vaartuig niet onnodig aan de ketting leggen of ophouden.
4. Ten behoeve van dit artikel kan de klacht uitgaan van een visser, een beroepsorganisatie, een vereniging, een vakbond of, meer algemeen, van eenieder die belang heeft bij de veiligheid van het vaartuig, de risico's met betrekking tot de veiligheid en de gezondheid van de vissers inbegrepen.
5. Dit artikel geldt niet voor klachten die een Lid duidelijk ongegrond acht.

Artikel 44

Elk Lid past dit Verdrag toe zodat wordt gewaarborgd dat onder de vlag van landen die het Verdrag niet hebben geratificeerd varende vissersvaartuigen geen gunstigere behandeling genieten dan die welke geldt voor onder de vlag van landen die het Verdrag wél hebben geratificeerd varende schepen.

DEEL VIII. AMENDEMENTEN VAN DE BIJLAGEN I, II EN III

Artikel 45

1. Onder voorbehoud van de relevante bepalingen van dit Verdrag, kan de Internationale Arbeidsconferentie de Bijlagen I, II en III bij dit Verdrag amenderen. De Raad van Bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau kan op de agenda van de Conferentie een vraag laten opnemen m.b.t. door de tripartiete vergadering van experts voorgestelde amendementen. Voor de aanneming van de amendementen is een tweederden meerderheid van stemmen vereist van de op de Conferentie aanwezige afgevaardigden, onder wie ten minste de helft Leden moeten zijn die het Verdrag hebben geratificeerd.
2. Elk overeenkomstig paragraaf 1 van dit artikel aangenomen amendement wordt zes maanden na de datum van de goedkeuring ervan van kracht voor alle Leden die dit Verdrag hebben geratificeerd, tenzij het betrokken Lid de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau een schriftelijke kennisgeving heeft bezorgd waarin wordt gepreciseerd dat het artikel wat hem betreft niet van kracht wordt of pas later van kracht zal worden na een amendement zijnerzijds.

DEEL IX. SLOTBEPALINGEN**Artikel 46**

Dit Verdrag herziethet Verdrag (nr. 112) betreffende de minimumleeftijd (visserij) uit 1959, het verdrag (nr. 113) betreffende het geneeskundig onderzoek van de vissers uit 1959, het verdrag (nr. 114) betreffende de arbeidsovereenkomst van vissers uit 1959 en het verdrag (nr. 126) betreffende de accommodatie aan boord van vissersschepen uit 1966.

Artikel 47

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem geregistreerd.

Artikel 48

1. Dit Verdrag is slechts verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie die hun bekrachtiging door de Directeur-generaal hebben doen registreren.
2. Het treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van tien Leden, waaronder 8 Kuststaten, door de Directeur-generaal zijn geregistreerd.
3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor ieder Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 49

1. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na afloop van een termijn van tien jaar na de datum waarop het Verdrag voor het eerst in werking is getreden, door middel van een aan de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau gerichte en door deze geregistreerde verklaring. De opzegging wordt eerst van kracht één jaar na de datum waarop zij is geregistreerd.
2. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en dat niet binnen één jaar na afloop van de termijn van tien jaar, zoals vermeld in de voorgaand paragraaf, gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, is voor een nieuwe termijn van tien jaar gebonden en kan daarna dit Verdrag opzeggen in het eerste jaar van elke nieuwe periode van tien jaar op de voorwaarden voorzien in dit artikel.

Artikel 50

1. De Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau stelt alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de Leden van de Organisatie zijn medegedeeld.
2. Bij de kennisgeving aan de Leden van de Organisatie van de registratie van de laatste voor de inwerkingtreding van dit Verdrag vereiste bekrachtiging, vestigt de Directeur-generaal de aandacht van de Leden van de Organisatie op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 51

De Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties mededeling, ten behoeve van de registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen die door de Directeur-generaal werden geregistreerd.

Artikel 52

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau brengt telkens wanneer deze dit noodzakelijk acht, aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie te plaatsen, daarbij ook rekening houdend met de bepalingen van artikel 45 .

Artikel 53

1. Indien de Conferentie een nieuw Verdrag aanneemt houdende wijziging van het huidige Verdrag, zal, tenzij het nieuwe Verdrag anders bepaalt:
 - a) de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, van rechtswege de onmiddellijke opzegging van dit Verdrag ten gevolge hebben, ongeacht de bepalingen van artikel 49 hierboven, onder voorbehoud evenwel dat het nieuwe verdrag houdende herziening, in werking is getreden;
 - b) met ingang van de datum waarop het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking is getreden, kan dit Verdrag niet langer door de Leden worden bekrachtigd.
2. Dit Verdrag blijft in ieder geval naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden die het hebben bekrachtigd en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet zouden bekrachtigen.

Artikel 54

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk gezaghebbend.

BIJLAGE I**GELIJKWAARDIGHEID DER MATEN**

Ten behoeve van dit Verdrag, wanneer de bevoegde overheid, na overleg, beslist de lengte over alles (LOA) veeleer dan de lengte (L) als meetcriterium te gebruiken :

- a) wordt een lengte over alles (LOA) van 16,5 meter beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 15 meter ;
- b) wordt een lengte over alles (LOA) van 26,5 meter beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 24 meter ;
- c) wordt een lengte over alles (LOA) van 50 meter beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 45 meter ;

BIJLAGE II**ARBEIDSOVEREENKOMST WEGENS SCHEEPSDIENST VOOR DE ZEEVISSERIJ**

Een arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de zeevisserij moet volgende vermeldingen omvatten, behalve wanneer het vermelden van één of meer van die gegevens overbodig is omdat de kwestie op een andere wijze, in de nationale wetgeving of eventueel in een collectieve arbeidsovereenkomst, wordt geregeld :

- a) de naam en voornamen van de visser, de geboortedatum of de leeftijd, alsook de geboorteplaats;
- b) de plaats en de datum van het sluiten van de arbeidsovereenkomst;
- c) de aanduiding van het (de) vissersvaartuig(en) en het registratienummer van het/de vissersvaartuig(en) aan boord waarvan de visser zich verbindt te gaan werken;
- d) de naam van de werkgever of visserijreder of andere bij de overeenkomst betrokken partij;
- e) de reis (reizen) die moeten worden ondernomen, als die op het moment van het sluiten van de arbeidsovereenkomst reeds vastliggen;
- f) de functie waarvoor de visser wordt aangeworven of waaraan hij wordt tewerkgesteld;
- g) zo mogelijk, de datum waarop en de plaats waar de visser zich aan boord moet aanbieden om zijn dienst aan te vangen;
- h) het proviand dat de visser moet krijgen, behalve wanneer de nationale wetgeving een andere regeling voorschrijft;
- i) het bedrag van het loon van de visser, of indien hij betaald wordt naar aandeel, het percentage van zijn aandeel en de berekeningswijze ervan, of nog indien een gemengde beloningsregeling word toegepast, het bedrag van het loon, het percentage van zijn aandeel en de berekeningswijze daarvan, als ook ieder overeengekomen minimumloon;
- j) de beëindiging van de arbeidsovereenkomst en de voorwaarden die daarmee samenhangen;
 - i) wanneer de arbeidsovereenkomst voor een bepaalde tijd is gesloten, de voor de beëindiging vastgestelde datum ;
 - ii) wanneer de overeenkomst per reis is gesloten, de voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst afgesproken haven van bestemming en de termijn waarna de visser wordt afgemonsterd na aankomst op die bestemming;
 - iii) wanneer de arbeidsovereenkomst voor een onbepaalde tijd is gesloten, de voorwaarden waaronder elke partij de overeenkomst kan opzeggen, en de vereiste opzegtermijn, die voor de werkgever, de visserijreder of andere partij niet korter mag zijn dan voor de visser;
- k) de bescherming in geval van ziekte, verwonding of overlijden van de visser in samenhang met zijn dienst;
- l) het jaarlijks betaald verlof of, eventueel, de berekeningsformule daarvoor;
- m) de prestaties m.b.t. de gezondheid en de sociale zekerheid ten behoeve van de visser die, naargelang van het geval, door de werkgever, de visserijreder of een andere bij de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de visserij betrokken partij moeten worden gewaarborgd;
- n) het recht van de visser op repatriëring;
- o) eventueel een verwijzing naar de collectieve arbeidsovereenkomst;
- p) de minimum rustpauzes overeenkomstig de nationale wetgeving of andere maatregelen;
- q) alle andere door de nationale wetgeving vereiste vermeldingen.

BIJLAGE III

ACCOMMODATIE AAN BOORD VAN DE VISSERSVAARTUIGEN

Algemene bepalingen

1. Ten behoeve van deze bijlage:
 - a) wordt onder “nieuw vissersvaartuig” verstaan, een vaartuig waarvoor:
 - i) het contract inzake de bouw of de ingrijpende verbouwing is gesloten op of na de datum dat het Verdrag voor het bedoelde Lid in werking is getreden ; of
 - ii) het contract inzake de bouw of de ingrijpende verbouwing is gesloten vóór de datum dat het Verdrag voor het bedoelde Lid in werking is getreden, en dat is opgeleverd drie jaar of méér na die datum; of
 - iii) bij ontstentenis van een bouwcontract op de datum van de inwerkingtreding van het Verdrag voor het bedoelde Lid of na die datum:
 - met het leggen van de kiel is begonnen, of
 - met de bouw is begonnen van het identificeerbaar specifiek vaartuig
 - met de montage is begonnen van ten minste 50 ton of 1 percent van de geraamde massa van al de structurele materialen, als die waarde lager is;
 - b) wordt onder “bestaand vissersvaartuig” verstaan, een vaartuig dat geen nieuw vissersvaartuig is.
2. De volgende bepalingen zijn van toepassing op alle nieuwe, van een dek voorziene vissersvaartuigen, uitgezonderd die welke overeenkomstig artikel 3 van het Verdrag zijn uitgesloten. De bevoegde overheid kan, na overleg, de voorschriften van deze bijlage ook toepassen op de bestaande vaartuigen, wanneer en voor zover zij zulks redelijk en haalbaar acht.
3. De bevoegde overheid kan, na overleg, afwijkingen op de bepalingen van deze Bijlage toestaan voor vissersvaartuigen die normaal minder dan 24 uur op zee blijven, als de vissers niet aan boord verblijven wanneer het vaartuig in de haven ligt. Bij dergelijke vaartuigen moet de bevoegde overheid erop toezien dat de vissers kunnen beschikken over aangepaste voorzieningen voor hun rust, voeding en hygiëne.
4. Elke door een Lid krachtens paragraaf 3 van deze Bijlage toegestane afwijking moet aan het Internationaal Arbeidsbureau overeenkomstig artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie worden gemeld.
5. De voorschriften die gelden voor vaartuigen van een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, kunnen worden toegepast op vaartuigen met een lengte tussen 15 en 24 meter wanneer de bevoegde overheid zulks, na overleg, redelijk en haalbaar acht.
6. De aan boord van “feeder”-vaartuigen zonder aangepaste accommodatie of sanitaire installaties tewerkgestelde vissers kunnen gebruik maken van de accommodatie van het visserijmoederschip.
7. De Leden kunnen de bepalingen van deze bijlage met betrekking tot het lawaai en de trillingen, de verluchting, de verwarming en de klimaatregeling en de verlichting uitbreiden tot de afgesloten werkplekken en de opslagruimten indien, na overleg, een dergelijke uitbreiding wenselijk wordt geacht en dit de arbeidsomstandigheden en de verwerking of de kwaliteit van de vangst niet negatief beïnvloedt.

8. Het gebruik van de bruto tonnenmaat bedoeld in artikel 5 van het Verdrag geldt enkel voor de hierna gespecificeerde paragrafen: 14,37,38,41,43,46,49,53,55,61,64,65 en 67. Indien de bevoegde overheid, na overleg, beslist hiervoor bruto tonnenmaat te gebruiken als meetcriterium, wordt :
- a) een bruto tonnenmaat van 75 bt beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 15 meter of een lengte over alles (LOA) van 16,5 meter;
 - b) een bruto tonnenmaat van 300 bt beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 24 meter of een lengte over alles (LOA) van 26,5 meter;
 - c) een bruto tonnenmaat van 950 bt beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 45 meter of een lengte over alles (LOA) van 50 meter;

Planning en toezicht

9. Wanneer een nieuw vaartuig wordt gebouwd of de accommodatie voor de bemanning aan boord van het vaartuig wordt verbouwd, moet de bevoegde overheid telkens natrekken of dat vaartuig conform is met de voorschriften van deze bijlage. De bevoegde overheid moet, in de mate van het mogelijke, eisen dat een vaartuig waarvan de accommodatie voor de bemanning substantieel werd gewijzigd conform is met de voorschriften van deze bijlage en dat een vaartuig dat wordt omgevlagd en gaat varen onder de vlag van de Lidstaat conform is met de overeenkomstig paragraaf 2 van de voornoemde bijlage geldende voorschriften van deze bijlage .
10. In situaties zoals bedoeld in paragraaf 9 van deze bijlage, voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet de bevoegde overheid vragen dat gedetailleerde plannen van de accommodatie voor de bemanning en informatie daaromtrent ter goedkeuring aan de bevoegde overheid of aan een daartoe gemachtigde entiteit worden voorgelegd.
11. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet de bevoegde overheid, telkens de accommodatie voor de bemanning werd verbouwd of substantieel werd gewijzigd, nagaan of die conform is met de voorschriften van de bijlage, en wanneer een vaartuig wordt omgevlagd en gaat varen onder de vlag van een Lidstaat, natrekken of dat vaartuig conform is met de overeenkomstig paragraaf 2 van de voornoemde bijlage geldende voorschriften van deze bijlage. De bevoegde overheid kan, indien zij zulks opportuun vindt, bijkomende inspecties uitvoeren van de accommodatie voor de bemanning.
12. Wanneer een vaartuig wordt omgevlagd gelden alle, overeenkomstig de bepalingen van de paragrafen 15,39,47 of 62 van deze bijlage door de bevoegde overheid van de Lidstaat onder wiens vlag het vaartuig tot dan heeft gevaren mogelijk opgelegde voorschriften niet langer voor dat vaartuig.

Design en bouw

Stahoogte

13. Alle accommodatieruimten hebben voldoende stahoogte. In ruimten waarin vissers langere tijd moeten rechtop staan, wordt de minimum stahoogte door de bevoegde overheid voorgeschreven.
14. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, bedraagt de minimum toegestane stahoogte in alle accommodatieruimten waarin volledig vrij moet kunnen bewogen worden, niet minder van 200 centimeter.

15. Ongeacht de bepalingen van paragraaf 14, kan de bevoegde overheid, na overleg, beslissen dat de minimum stahoogte niet minder dan 190 centimeter mag bedragen in om het even welke accommodatieruimte, of gedeelte van een accommodatieruimte, waar zij er zich van heeft vergewist dat zulks redelijk is en niet zal leiden tot ongemak voor de vissers.

Openingen naar en tussen de accommodatieruimten

16. Directe openingen naar of tussen de slaapruimten en de visruimen en de machinekamers, behalve als het om nooduitgangen gaat, zijn verboden. In de mate dat zulks redelijk en haalbaar is, worden directe openingen naar en tussen slaapruimten en kombuizen, voorraadkamers, droogruimten of gemeenschappelijke sanitaire installaties vermeden, tenzij uitdrukkelijk anders bepaald.
17. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, zijn, behalve als het om nooduitgangen gaat, directe openingen tussen of naar de slaapruimten en de visruimen en de machinekamers, de kombuizen, de voorraadkamers, de droogruimten of de gemeenschappelijke sanitaire installaties verboden; het gedeelte van de wanden die deze lokalen scheiden van de slaapruimten en de externe wanden moet behoorlijk zijn opgebouwd in staal of een ander gehomologeerd materiaal en water- en gasdicht zijn. Deze bepaling sluit de mogelijkheid niet uit dat sanitaire ruimten door twee kooien worden gedeeld.

Isolatie

18. De isolatie van de accommodatie voor de bemanning moet adequaat zijn; de voor de wanden, panelen, binnenbekleding, alsook voor de vloerbekledingen en de afdichtingen gebruikte materialen moeten aan het gebruik dat ervan wordt gemaakt zijn aangepast en borg staan voor een gezonde omgeving. De accommodatie moet zijn uitgerust met voldoende waterafvoervoorzieningen.

Overige

19. Alle mogelijke middelen moeten worden ingezet om te voorkomen dat vliegen en andere insecten in de leefruimten van vissersvaartuigen binnendringen, met name wanneer die in door muggen geteisterde gebieden vissen.
20. Alle accommodatieruimten voor de bemanning moeten van nooduitgangen voorzien zijn.

Lawaai en trillingen

21. De bevoegde overheid neemt maatregelen om overdadig lawaai en overdadige trillingen in de accommodatieruimten voor de bemanning te beperken, voor zover zulks, conform relevante internationale normen, haalbaar is.
22. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, neemt de bevoegde overheid normen aan inzake het lawaai en de trillingen in de leefruimten ten einde aldus de vissers adequaat te beschermen tegen de schadelijke gevolgen van lawaai en trillingen, inzonderheid van door lawaai en trillingen geïnduceerde vermoeidheid.

Verluchting

23. De leefruimten moeten worden verlucht rekening houdend met de klimatologische omstandigheden. Het verluchtingssysteem moet een voldoende verluchting van de lokalen mogelijk maken wanneer de vissers aan boord zijn.
24. Het verluchtingssysteem moet zodanig zijn ontworpen of andere maatregelen moeten worden genomen om de niet-rokers te beschermen tegen tabaksrook.
25. Vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter moeten in de accommodatieruimten zijn uitgerust met een regelbaar verluchtingssysteem, waarmee de lucht in een bevredigende conditie kan worden gehouden en waarmee in alle weers- en klimaatsomstandigheden voldoende luchtcirculatie kan worden gewaarborgd. De verluchtingssystemen moeten permanent werken wanneer de vissers aan boord zijn.

Verwarming en klimaatregeling

26. De accommodatieruimten worden adequaat verwarmd, rekening houdend met de klimaatsomstandigheden.
27. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, zorgt een aangepast verwarmingssysteem voor een adequate verwarming, behalve op vaartuigen die uitsluitend in tropische klimaatzones vissen. Het verwarmingssysteem moet in alle omstandigheden warmte geven volgens de behoeften en het moet werken wanneer de vissers aan boord verblijven of werken, en wanneer de omstandigheden zulks vereisen.
28. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, behalve op vaartuigen die in zones vissen waar de gematigde klimaatsomstandigheden zulks niet noodzakelijk maken, moeten de accommodatieruimten, de brug, de radiokamer en alle gecentraliseerde machinecontrolekamers met een klimaatregeling worden uitgerust.

Verlichting

29. Alle accommodatieruimten moeten uitgerust worden met een adequate verlichting.
30. In de mate van het mogelijke moeten de accommodatieruimten, behalve met kunstmatig licht ook met natuurlijk licht worden verlicht. Wanneer slaapruimten beschenen worden door natuurlijk licht, moet er ook een systeem worden aangebracht dat het mogelijk maakt dat natuurlijk licht af te schermen.
31. Elke kooi moet, bovenop de gewone verlichting van de slaapruimte, ook uitgerust zijn met een leeslampje.
32. De slaapruimten moeten uitgerust zijn met een noodverlichting.
33. De refters, gangen of andere ruimten die gebruikt worden of kunnen worden als nooduitgang van een vaartuig en die niet zijn uitgerust met een noodverlichting, moeten van een permanente nachtverlichting zijn voorzien.
34. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moeten de accommodatieruimten worden verlicht overeenkomstig een door de bevoegde overheid opgelegde norm. Op alle plaatsen in de accommodatieruimten waar vrij kan worden rondgelopen, moet de minimumnorm van die verlichting een persoon met een normaal gezichtsvermogen, bij helder weer, in staat stellen een gewone gedrukte krant te lezen.

Slaapruimten

Algemene bepalingen

35. Wanneer het design, de afmetingen of het gebruik van het vaartuig zulks toelaten, moet de slaapaccommodatie zodanig zijn gesitueerd dat het stampen en het versnellen van het vaartuig zo min mogelijk voelbaar zijn maar zij mag in geen geval vóór het aanvaringsschot zijn gelegen.

Vloeroppervlakte

36. Het aantal personen per slaapruimte en de vloeroppervlakte per persoon, de ruimte ingenomen door de kooien en de kastjes uitgezonderd, moeten de vissers aan boord afdoende ruimte en comfort bieden, rekening houdend met de bediening van het vaartuig.
37. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 maar korter dan 45 meter, bedraagt de vloeroppervlakte per persoon in de slaapruimte, de ruimte ingenomen door de kooien en de kastjes uitgezonderd, niet minder dan 1,5 vierkante meter.
38. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 45 meter bedraagt de vloeroppervlakte per persoon in de slaapruimte, de ruimte ingenomen door de kooien en de kastjes uitgezonderd, niet minder dan 2 vierkante meter.
39. Ongeacht de bepalingen van paragraaf 37 en 38, kan de bevoegde overheid, na overleg, beslissen dat de minimum toegestane vloeroppervlakte per persoon in de slaapruimten, de ruimte ingenomen door de kooien en de kastjes uitgezonderd, niet minder zal bedragen dan, respectievelijk, 1,0 en 1,5 vierkante meter, indien de bevoegde overheid oordeelt dat dit redelijk is en niet zal leiden tot ongemak voor de vissers.

Aantal personen per slaapruimte

40. In de mate dat het nergens elders uitdrukkelijk anders wordt bepaald, mag het aantal personen per slaapruimte nooit zes overtreffen.
41. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, mag het aantal personen per slaapruimte vier nooit overtreffen. De bevoegde overheid kan in sommige gevallen met betrekking tot deze bepaling afwijkingen verlenen, indien de afmetingen en het type of het voorgenomen gebruik van het vaartuig deze niet redelijk of niet haalbaar maken.
42. In de mate dat het nergens elders uitdrukkelijk anders wordt bepaald, zal (zullen), waar mogelijk, aparte slaapruimte(n) worden ingericht ten behoeve van de officieren.
43. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter wordt ten behoeve van de officieren, indien mogelijk, in eenpersoonsslaapruimten voorzien en in geen geval telt een dergelijke slaapruimte méér dan twee kooien. De bevoegde overheid kan in sommige gevallen met betrekking tot deze bepaling afwijkingen verlenen, indien de afmetingen en het type of het voorgenomen gebruik van het vaartuig deze niet redelijk of niet haalbaar maken.

Overige

44. Het maximum aantal personen dat mag worden gehuisvest in elke slaapruijnte moet in die slaapruijnte leesbaar en onuitwisbaar op een makkelijk raadpleegbare plaats worden aangegeven.
45. Individuele kooien van voldoende afmeting moeten ter beschikking worden gesteld. De matrassen moeten zijn vervaardigd van geschikt materiaal.
46. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moeten de minimum binnenmaten van de kooien niet minder bedragen dan 198 op 80 centimeter.
47. Ongeacht de bepalingen van paragraaf 46, kan de bevoegde overheid, na overleg, beslissen dat de minimum binnenmaten van de kooien niet minder mogen bedragen dan 190 op 70 centimeter, indien de bevoegde overheid zich ervan heeft vergewist dat zulks redelijk is en niet zal leiden tot ongemak voor de vissers.
48. De slaapruijnten moeten zodanig worden uitgetekend en uitgerust dat zij de bewoners een redelijk comfort waarborgen en dat het onderhoud erdoor wordt vergemakkelijkt. De uitrusting ervan bestaat uit kooien, individuele kastjes die volstaan voor het opbergen van kleding en andere persoonlijke bezittingen en een aangepast schrijfvlak.
49. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet in een schrijftafel met stoel worden voorzien.
50. De slaapaccommodatie moet in de mate van het mogelijke zodanig zijn gesitueerd en toegerust dat zowel ten behoeve van de mannen als van de vrouwen een passende privacy kan worden gewaarborgd.

Refters

51. De refters moeten zo kort mogelijk bij de kombuis, maar in geen geval vóór het aanvaringsschot, zijn gelegen.
52. De vaartuigen moeten beschikken over een voor de bediening aangepaste refteraccommodatie. In de mate dat het nergens elders uitdrukkelijk anders wordt bepaald, moet de refteraccommodatie, waar mogelijk, gescheiden zijn van de slaapkwartieren.
53. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet de refteraccommodatie gescheiden zijn van de slaapkwartieren.
54. De afmetingen en de uitrusting van elke refter moet volstaan voor het aantal personen die hem gelijktijdig moeten kunnen gebruiken.
55. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moeten een koelkast van een voldoende capaciteit en voorzieningen voor het maken van warme en koude dranken te allen tijde voor de vissers beschikbaar en toegankelijk zijn.

Badkuipen of douches, toiletten en wasbekkens

56. Ten behoeve van alle personen aan boord, moeten, aan de goede bediening van het vaartuig aangepaste sanitaire voorzieningen, met inbegrip van toiletten, wasbekkens en badkuipen of douches voorhanden zijn. Die installaties moeten voldoen aan de minimumnormen inzake gezondheid en hygiëne en aan redelijke kwaliteitsnormen.

57. De sanitaire accommodatie moet zo zijn opgevat dat de besmetting van andere ruimten in de mate van het mogelijke wordt geëlimineerd. De sanitaire accommodatie moet een redelijk niveau aan intimiteit waarborgen.
58. Koud en warm zoet water moet voor alle vissers en andere personen aan boord in voldoende hoeveelheden beschikbaar zijn om een voldoende hygiëne te waarborgen. De bevoegde overheid kan, na overleg, het minimum volume water vastleggen dat moet worden verstrekt.
59. Indien er is voorzien in sanitaire accommodatie, dan moet die naar buiten toe worden geventileerd, en op voldoende afstand liggen van de leefruimten.
60. Alle oppervlakken van de sanitaire accommodatie zijn dusdanig dat zij makkelijk en doeltreffend kunnen worden schoongemaakt. De vloeren zijn bedekt met een antislip vloerbekleding.
61. Op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, wordt ten behoeve van de vissers die geen ruimten bewonen die uitgerust zijn met een sanitaire accommodatie, ten minste voorzien in één badkuip of één douche, of beide en één toilet en één wasbekken per vier personen of minder.
62. Ongeacht de bepalingen van paragraaf 61, mag de bevoegde overheid, na overleg, beslissen dat er moet worden voorzien in ten minste één badkuip of één douche, of beide en één wasbekken per zes personen of minder, en één toilet per acht personen of minder, indien de bevoegde overheid oordeelt dat dit redelijk is en niet zal leiden tot ongemak voor de vissers.

Wasserijvoorzieningen

63. In de mate dat het nergens elders uitdrukkelijk anders wordt bepaald, moeten, volgens de behoeften en rekening houdend met de gebruiksomstandigheden van het vaartuig, voorzieningen voor het wassen en drogen van de kledij ter beschikking worden gesteld.
64. Op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet in adequate accommodatie voor het wassen, drogen en strijken van de kledij worden voorzien.
65. Op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 45 meter, moet in adequate accommodatie voor het wassen, drogen en strijken van de kledij worden voorzien in aparte lokalen, gescheiden van de slaapruiden, de refters en de toiletten. De lokalen moeten adequaat verlucht en verwarmd worden en voorzien van waslijnen of ander middelen die geschikt zijn om kledij te drogen.

Accommodatie ten behoeve van zieke en gewonde vissers

66. Telkens wanneer zulks nodig is, wordt een kooi ter beschikking gesteld van een zieke of gewonde visser.
67. Op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 45 meter, moet een aparte ziekenboeg worden ingericht. Het lokaal wordt correct uitgerust en in een hygiënische staat gehouden.

Overige accommodaties

68. Er moet worden voorzien in een buiten de slaapruiden gelegen, maar van daaruit makkelijk bereikbare ruimte om de kledij voor “zwaar weer” en de andere beschermende kledij op te hangen.

Bedlinnen, eetgerei, allerhande benodigdheden

69. Aangepast vaatwerk en bed- en ander linnen moet ter beschikking worden gesteld van alle vissers aan boord. De kostprijs voor het linnen kan echter worden gecupereerd als exploitatiekosten voor zover daarin is voorzien door een collectieve arbeidsovereenkomst of in de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst in de visserij van de vissers.

Vrijetijdsaccommodatie

70. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet in adequate accommodatie, uitrusting en diensten voor de vrije tijd ten behoeve van alle vissers aan boord worden voorzien. Eventueel mogen de refters voor vrijetijdsdoeleinden worden gebruikt.

Communicatie-installaties

71. In de mate van het mogelijke, moeten alle vissers aan boord redelijk en tegen een billijke prijs, die niet hoger mag zijn dan de volledige, door de reder betaalde prijs, toegang krijgen tot communicatie-installaties.

Kombuis en voorraadkamer

72. Aan boord moet kookapparatuur voorhanden zijn. In de mate dat zulks elders niet anders is bepaald, bevindt die apparatuur zich, indien mogelijk, in een aparte kombuis.
73. De kombuis, of de kookhoek wanneer in geen aparte kombuis is voorzien, moet voldoende ruim zijn, goed verlicht en verlucht worden en fatsoenlijk zijn uitgerust en onderhouden.
74. Vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter moeten over een aparte kombuis beschikken.
75. Propan- of butaangasflessen die in de kombuis worden gebruikt bij het koken, moeten op het open dek worden bewaard onder een afscherming die is ontworpen om weerstand te bieden tegen externe warmtebronnen en schokken .
76. Om te voorkomen dat de voorraden gaan bederven moet worden voorzien in een adequate, droge, koele en goed verluchte ruimte voor het opslaan van een voldoende hoeveelheid proviand,. In de mate dat zulks elders niet uitdrukkelijk anders is bepaald, moeten daartoe eventueel koelkasten of andere middelen voor opslag bij lage temperatuur worden ingezet.
77. Op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter moet worden gebruik gemaakt van een voorraadopslagplaats en een koelkast of van andere lokalen voor opslag bij lage temperatuur.

Voedsel en drinkbaar water

78. Er moet een voldoende voorraad drinkbaar water en voedsel aan boord zijn, rekening houdend met het aantal vissers en de duur en de aard van de reis. Bovendien moet het voedsel voldoende voedingswaarde hebben, van voldoende kwaliteit zijn en in voldoende grote hoeveelheden beschikbaar zijn en voldoende gevarieerd zijn, rekening houdend met de religieuze voorschriften en culturele geplogenheden van de vissers.

79. De bevoegde overheid kan minimumnormen opleggen in verband met de hoeveelheid en de kwaliteit van het aan boord meegevoerde voedsel en water.

Vereisten op het stuk van hygiëne en netheid

80. De accommodatie moet in een schone en hygiënische staat worden gehouden en geen goederen noch waren bevatten die niet tot de persoonlijke bezittingen van de bewoners behoren of die niet bedoeld zijn voor hun veiligheid of redding.
81. De kombuis en de opslagaccommodatie voor voedsel moeten in een hygiënische staat worden gehouden.
82. Afval moet in hermetisch gesloten containers worden opgeslagen, zo nodig, uit de buurt van zones waar voedsel wordt gemanipuleerd.

Inspecties door de kapitein of onder het gezag van de kapitein

83. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet de bevoegde overheid eisen dat door de kapitein of onder diens gezag frequent inspecties worden verricht om te waarborgen dat:
- a) de accommodatie schoon, hygiënisch en veilig is, en in behoorlijke staat wordt onderhouden;
 - b) de water- en voedselvoorraden toereikend zijn;
 - c) de kombuis, de voorraadkamers en de opslaguitrusting voor voedsel hygiënisch en goed onderhouden zijn.

Het resultaat van deze inspecties en de maatregelen die worden genomen om elke aldus ontdekte tekortkoming recht te zetten, worden te boek gesteld en kunnen worden geraadpleegd.

Afwijkingen

84. De bevoegde overheid kan, na overleg, afwijkingen toestaan op de bepalingen van deze Bijlage om zodoende, zonder discriminatie, rekening te kunnen houden met de belangen van de vissers met andere, bijzondere religieuze of sociale praktijken, op voorwaarde dat die afwijkingen niet leiden tot omstandigheden die over het algemeen gesproken minder gunstig zouden zijn dan die welke zouden gelden bij de tenuitvoerlegging van deze Bijlage.

C188 Work in Fishing Convention, 2007

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its ninety-sixth Session on 30 May 2007, and

Recognizing that globalization has a profound impact on the fishing sector, and

Noting the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work, 1998, and

Taking into consideration the fundamental rights to be found in the following international labour Conventions: the Forced Labour Convention, 1930 (No. 29), the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No. 87), the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98), the Equal Remuneration Convention, 1951 (No. 100), the Abolition of Forced Labour Convention, 1957 (No. 105), the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958 (No. 111), the Minimum Age Convention, 1973 (No. 138), and the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (No. 182), and

Noting the relevant instruments of the International Labour Organization, in particular the Occupational Safety and Health Convention (No. 155) and Recommendation (No. 164), 1981, and the Occupational Health Services Convention (No. 161) and Recommendation (No. 171), 1985, and

Noting, in addition, the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952 (No. 102), and considering that the provisions of Article 77 of that Convention should not be an obstacle to protection extended by Members to fishers under social security schemes, and

Recognizing that the International Labour Organization considers fishing as a hazardous occupation when compared to other occupations, and

Noting also Article 1, paragraph 3, of the Seafarers' Identity Documents Convention (Revised), 2003 (No. 185), and

Mindful of the core mandate of the Organization, which is to promote decent conditions of work, and

Mindful of the need to protect and promote the rights of fishers in this regard, and

Recalling the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, and

Taking into account the need to revise the following international Conventions adopted by the International Labour Conference specifically concerning the fishing sector, namely the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959 (No. 112), the Medical Examination (Fishermen) Convention, 1959 (No. 113), the Fishermen's Articles of Agreement Convention, 1959 (No. 114), and the Accommodation of Crews (Fishermen) Convention, 1966 (No. 126), to bring them up to date and to reach a greater number of the world's fishers, particularly those working on board smaller vessels, and

Noting that the objective of this Convention is to ensure that fishers have decent conditions of work on board fishing vessels with regard to minimum requirements for work on board; conditions of service; accommodation and food; occupational safety and health protection; medical care and social security, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to work in the fishing sector, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this fourteenth day of June of the year two thousand and seven the following Convention, which may be cited as the Work in Fishing Convention, 2007.

Part I. Definitions and scope

Definitions

Article 1

For the purposes of the Convention:

(a) **commercial fishing** means all fishing operations, including fishing operations on rivers, lakes or canals, with the exception of subsistence fishing and recreational fishing;

(b) **competent authority** means the minister, government department or other authority having power to issue and enforce regulations, orders or other instructions having the force of law in respect of the subject matter of the provision concerned;

(c) **consultation** means consultation by the competent authority with the representative organizations of employers and workers concerned, and in particular the representative organizations of fishing vessel owners and fishers, where they exist;

(d) **fishing vessel owner** means the owner of the fishing vessel or any other organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for the operation of the vessel from the owner and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties and responsibilities imposed on fishing vessel owners in accordance with the Convention, regardless of whether any other organization or person fulfils certain of the duties or responsibilities on behalf of the fishing vessel owner;

(e) **fisher** means every person employed or engaged in any capacity or carrying out an occupation on board any fishing vessel, including persons working on board who are paid on the basis of a share of the catch but excluding pilots, naval personnel, other persons in the permanent service of a government, shore-based persons carrying out work aboard a fishing vessel and fisheries observers;

(f) **fisher's work agreement** means a contract of employment, articles of agreement or other similar arrangements, or any other contract governing a fisher's living and working conditions on board a vessel;

(g) **fishing vessel** or **vessel** means any ship or boat, of any nature whatsoever, irrespective of the form of ownership, used or intended to be used for the purpose of commercial fishing;

(h) **gross tonnage** means the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement regulations contained in Annex I to the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969, or any instrument amending or replacing it;

(i) **length** (L) shall be taken as 96 per cent of the total length on a waterline at 85 per cent of the least moulded depth measured from the keel line, or as the length from the foreside of the stem to the axis of the rudder stock on that waterline, if that be greater. In vessels designed with rake of keel, the waterline on which this length is measured shall be parallel to the designed waterline;

(j) **length overall** (LOA) shall be taken as the distance in a straight line parallel to the designed waterline between the foremost point of the bow and the aftermost point of the stern;

(k) **recruitment and placement service** means any person, company, institution, agency or other organization, in the public or the private sector, which is engaged in recruiting fishers on behalf of, or placing fishers with, fishing vessel owners;

(l) **skipper** means the fisher having command of a fishing vessel.

Scope

Article 2

1. Except as otherwise provided herein, this Convention applies to all fishers and all fishing vessels engaged in commercial fishing operations.

2. In the event of doubt as to whether a vessel is engaged in commercial fishing, the question shall be determined by the competent authority after consultation.

3. Any Member, after consultation, may extend, in whole or in part, to fishers working on smaller vessels the protection provided in this Convention for fishers working on vessels of 24 metres in length and over.

Article 3

1. Where the application of the Convention raises special problems of a substantial nature in the light of the particular conditions of service of the fishers or of the fishing vessels' operations concerned, a Member may, after consultation, exclude from the requirements of this Convention, or from certain of its provisions:

(a) fishing vessels engaged in fishing operations in rivers, lakes or canals;

(b) limited categories of fishers or fishing vessels.

2. In case of exclusions under the preceding paragraph, and where practicable, the competent authority shall take measures, as appropriate, to extend progressively the requirements under this Convention to the categories of fishers and fishing vessels concerned.

3. Each Member which ratifies this Convention shall:

(a) in its first report on the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation:

(i) list any categories of fishers or fishing vessels excluded under paragraph 1;

(ii) give the reasons for any such exclusions, stating the respective positions of the representative organizations of employers and workers concerned, in particular the representative organizations of fishing vessel owners and fishers, where they exist; and

(iii) describe any measures taken to provide equivalent protection to the excluded categories; and

(b) in subsequent reports on the application of the Convention, describe any measures taken in accordance with paragraph 2.

Article 4

1. Where it is not immediately possible for a Member to implement all of the measures provided for in this Convention owing to special problems of a substantial nature in the light of insufficiently developed infrastructure or institutions, the Member may, in accordance with a plan drawn up in consultation, progressively implement all or some of the following provisions:

(a) Article 10, paragraph 1;

(b) Article 10, paragraph 3, in so far as it applies to vessels remaining at sea for more than three days;

(c) Article 15;

(d) Article 20;

(e) Article 33; and

(f) Article 38.

2. Paragraph 1 does not apply to fishing vessels which: (a) are 24 metres in length and over; or

(b) remain at sea for more than seven days; or

(c) normally navigate at a distance exceeding 200 nautical miles from the coastline of the flag State or navigate beyond the outer edge of its continental shelf, whichever distance from the coastline is greater; or

(d) are subject to port State control as provided for in Article 43 of this Convention, except where port State control arises through a situation of force majeure,

nor to fishers working on such vessels.

3. Each Member which avails itself of the possibility afforded in paragraph 1 shall:

(a) in its first report on the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation:

(i) indicate the provisions of the Convention to be progressively implemented;

(ii) explain the reasons and state the respective positions of representative organizations of employers and workers concerned, and in particular the representative organizations of fishing vessel owners and fishers, where they exist; and

(iii) describe the plan for progressive implementation; and

(b) in subsequent reports on the application of this Convention, describe measures taken with a view to giving effect to all of the provisions of the Convention.

Article 5

1. For the purpose of this Convention, the competent authority, after consultation, may decide to use length overall (LOA) in place of length (L) as the basis for measurement, in accordance with the equivalence set out in Annex I. In addition, for the purpose of the paragraphs specified in Annex III of this Convention, the competent authority, after consultation, may decide to use gross tonnage in place of length (L) or length overall (LOA) as the basis for measurement in accordance with the equivalence set out in Annex III.

2. In the reports submitted under article 22 of the Constitution, the Member shall communicate the reasons for the decision taken under this Article and any comments arising from the consultation.

Part II. General principles

Implementation

Article 6

1. Each Member shall implement and enforce laws, regulations or other measures that it has adopted to fulfil its commitments under this Convention with respect to fishers and fishing vessels under its jurisdiction. Other measures may include collective agreements, court decisions, arbitration awards, or other means consistent with national law and practice.

2. Nothing in this Convention shall affect any law, award or custom, or any agreement between fishing vessel owners and fishers, which ensures more favourable conditions than those provided for in this Convention.

Competent authority and coordination

Article 7

Each Member shall:

(a) designate the competent authority or authorities; and

(b) establish mechanisms for coordination among relevant authorities for the fishing sector at the national and local levels, as appropriate, and define their functions and responsibilities, taking into account their complementarities and national conditions and practice.

Responsibilities of fishing vessel owners, skippers and fishers

Article 8

1. The fishing vessel owner has the overall responsibility to ensure that the skipper is provided with the necessary resources and facilities to comply with the obligations of this Convention.

2. The skipper has the responsibility for the safety of the fishers on board and the safe operation of the vessel, including but not limited to the following areas:

(a) providing such supervision as will ensure that, as far as possible, fishers perform their work in the best conditions of safety and health;

(b) managing the fishers in a manner which respects safety and health, including prevention of fatigue;

(c) facilitating on-board occupational safety and health awareness training; and

(d) ensuring compliance with safety of navigation, watchkeeping and associated good seamanship standards.

3. The skipper shall not be constrained by the fishing vessel owner from taking any decision which, in the professional judgement of the skipper, is necessary for the safety of the vessel and its safe navigation and safe operation, or the safety of the fishers on board.

4. Fishers shall comply with the lawful orders of the skipper and applicable safety and health measures.

Part III. Minimum requirements for work on board fishing vessels

Minimum age

Article 9

1. The minimum age for work on board a fishing vessel shall be 16 years. However, the competent authority may authorize a minimum age of 15 for persons who are no longer subject to compulsory schooling as provided by national legislation, and who are engaged in vocational training in fishing.

2. The competent authority, in accordance with national laws and practice, may authorize persons of the age of 15 to perform light work during school holidays. In such cases, it shall determine, after consultation, the kinds of work permitted and shall prescribe the conditions in which such work shall be undertaken and the periods of rest required.

3. The minimum age for assignment to activities on board fishing vessels, which by their nature or the circumstances in which they are carried out are likely to jeopardize the health, safety or morals of young persons, shall not be less than 18 years.

4. The types of activities to which paragraph 3 of this Article applies shall be determined by national laws or regulations, or by the competent authority, after consultation, taking into account the risks concerned and the applicable international standards.

5. The performance of the activities referred to in paragraph 3 of this Article as from the age of 16 may be authorized by national laws or regulations, or by decision of the competent authority, after consultation, on condition that the health, safety and morals of the young persons concerned are fully protected and that the young persons concerned have received adequate specific instruction or vocational training and have completed basic pre-sea safety training.

6. The engagement of fishers under the age of 18 for work at night shall be prohibited. For the purpose of this Article, "night" shall be defined in accordance with national law and practice. It shall cover a period of at least nine hours starting no later than midnight and ending no earlier than 5 a.m. An exception to strict compliance with the night work restriction may be made by the competent authority when:

(a) the effective training of the fishers concerned, in accordance with established programmes and schedules, would be impaired; or

(b) the specific nature of the duty or a recognized training programme requires that fishers covered by the exception perform duties at night and the authority determines, after consultation, that the work will not have a detrimental impact on their health or well-being.

7. Nothing in this Article shall affect any obligations assumed by the Member arising from the ratification of any other international labour Convention.

Medical examination

Article 10

1. No fishers shall work on board a fishing vessel without a valid medical certificate attesting to fitness to perform their duties.

2. The competent authority, after consultation, may grant exemptions from the application of paragraph 1 of this Article, taking into account the safety and health of fishers, size of the vessel, availability of medical assistance and evacuation, duration of the voyage, area of operation, and type of fishing operation.

3. The exemptions in paragraph 2 of this Article shall not apply to a fisher working on a fishing vessel of 24 metres in length and over or which normally remains at sea for more than three days. In urgent cases, the competent authority may permit a fisher to work on such a vessel for a period of a limited and specified duration until a medical certificate can be obtained, provided that the fisher is in possession of an expired medical certificate of a recent date.

Article 11

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures providing for:

(a) the nature of medical examinations;

(b) the form and content of medical certificates;

(c) the issue of a medical certificate by a duly qualified medical practitioner or, in the case of a certificate solely concerning eyesight, by a person recognized by the competent authority

as qualified to issue such a certificate; these persons shall enjoy full independence in exercising their professional judgement;

(d) the frequency of medical examinations and the period of validity of medical certificates;

(e) the right to a further examination by a second independent medical practitioner in the event that a person has been refused a certificate or has had limitations imposed on the work he or she may perform; and

(f) other relevant requirements.

Article 12

In addition to the requirements set out in Article 10 and Article 11, on a fishing vessel of 24 metres in length and over, or on a vessel which normally remains at sea for more than three days:

1. The medical certificate of a fisher shall state, at a minimum, that:

(a) the hearing and sight of the fisher concerned are satisfactory for the fisher's duties on the vessel; and

(b) the fisher is not suffering from any medical condition likely to be aggravated by service at sea or to render the fisher unfit for such service or to endanger the safety or health of other persons on board.

2. The medical certificate shall be valid for a maximum period of two years unless the fisher is under the age of 18, in which case the maximum period of validity shall be one year.

3. If the period of validity of a certificate expires in the course of a voyage, the certificate shall remain in force until the end of that voyage.

Part IV. Conditions of service

Manning and hours of rest

Article 13

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that owners of fishing vessels flying its flag ensure that:

(a) their vessels are sufficiently and safely manned for the safe navigation and operation of the vessel and under the control of a competent skipper; and

(b) fishers are given regular periods of rest of sufficient length to ensure safety and health.

Article 14

1. In addition to the requirements set out in Article 13, the competent authority shall:

(a) for vessels of 24 metres in length and over, establish a minimum level of manning for the safe navigation of the vessel, specifying the number and the qualifications of the fishers required;

(b) for fishing vessels regardless of size remaining at sea for more than three days, after consultation and for the purpose of limiting fatigue, establish the minimum hours of rest to be provided to fishers. Minimum hours of rest shall not be less than:

(i) ten hours in any 24-hour period; and

(ii) 77 hours in any seven-day period.

2. The competent authority may permit, for limited and specified reasons, temporary exceptions to the limits established in paragraph 1(b) of this Article. However, in such circumstances, it shall require that fishers shall receive compensatory periods of rest as soon as practicable.

3. The competent authority, after consultation, may establish alternative requirements to those in paragraphs 1 and 2 of this Article. However, such alternative requirements shall be substantially equivalent and shall not jeopardize the safety and health of the fishers.

4. Nothing in this Article shall be deemed to impair the right of the skipper of a vessel to require a fisher to perform any hours of work necessary for the immediate safety of the vessel, the persons on board or the catch, or for the purpose of giving assistance to other boats or ships or persons in distress at sea. Accordingly, the skipper may suspend the schedule of hours of rest and require a fisher to perform any hours of work necessary until the normal situation has been restored. As soon as practicable after the normal situation has been restored, the skipper shall ensure that any fishers who have performed work in a scheduled rest period are provided with an adequate period of rest.

Crew list

Article 15

Every fishing vessel shall carry a crew list, a copy of which shall be provided to authorized persons ashore prior to departure of the vessel, or communicated ashore immediately after departure of the vessel. The competent authority shall determine to whom and when such information shall be provided and for what purpose or purposes.

Fisher's work agreement

Article 16

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures:

(a) requiring that fishers working on vessels flying its flag have the protection of a fisher's work agreement that is comprehensible to them and is consistent with the provisions of this Convention; and

(b) specifying the minimum particulars to be included in fishers' work agreements in accordance with the provisions contained in Annex II.

Article 17

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures regarding:

- (a) procedures for ensuring that a fisher has an opportunity to review and seek advice on the terms of the fisher's work agreement before it is concluded;
- (b) where applicable, the maintenance of records concerning the fisher's work under such an agreement; and
- (c) the means of settling disputes in connection with a fisher's work agreement.

Article 18

The fisher's work agreement, a copy of which shall be provided to the fisher, shall be carried on board and be available to the fisher and, in accordance with national law and practice, to other concerned parties on request.

Article 19

Articles 16 to 18 and Annex II do not apply to a fishing vessel owner who is also single-handedly operating the vessel.

Article 20

It shall be the responsibility of the fishing vessel owner to ensure that each fisher has a written fisher's work agreement signed by both the fisher and the fishing vessel owner or by an authorized representative of the fishing vessel owner (or, where fishers are not employed or engaged by the fishing vessel owner, the fishing vessel owner shall have evidence of contractual or similar arrangements) providing decent work and living conditions on board the vessel as required by this Convention.

Repatriation

Article 21

1. Members shall ensure that fishers on a fishing vessel that flies their flag and that enters a foreign port are entitled to repatriation in the event that the fisher's work agreement has expired or has been terminated for justified reasons by the fisher or by the fishing vessel owner, or the fisher is no longer able to carry out the duties required under the work agreement or cannot be expected to carry them out in the specific circumstances. This also applies to fishers from that vessel who are transferred for the same reasons from the vessel to the foreign port.
2. The cost of the repatriation referred to in paragraph 1 of this Article shall be borne by the fishing vessel owner, except where the fisher has been found, in accordance with national laws, regulations or other measures, to be in serious default of his or her work agreement obligations.
3. Members shall prescribe, by means of laws, regulations or other measures, the precise circumstances entitling a fisher covered by paragraph 1 of this Article to repatriation, the maximum duration of service periods on board following which a fisher is entitled to repatriation, and the destinations to which fishers may be repatriated.
4. If a fishing vessel owner fails to provide for the repatriation referred to in this Article, the Member whose flag the vessel flies shall arrange for the repatriation of the fisher concerned and shall be entitled to recover the cost from the fishing vessel owner.

5. National laws and regulations shall not prejudice any right of the fishing vessel owner to recover the cost of repatriation under third party contractual agreements.

Recruitment and placement

Article 22

Recruitment and placement of fishers

1. Each Member that operates a public service providing recruitment and placement for fishers shall ensure that the service forms part of, or is coordinated with, a public employment service for all workers and employers.

2. Any private service providing recruitment and placement for fishers which operates in the territory of a Member shall do so in conformity with a standardized system of licensing or certification or other form of regulation, which shall be established, maintained or modified only after consultation.

3. Each Member shall, by means of laws, regulations or other measures:

(a) prohibit recruitment and placement services from using means, mechanisms or lists intended to prevent or deter fishers from engaging for work;

(b) require that no fees or other charges for recruitment or placement of fishers be borne directly or indirectly, in whole or in part, by the fisher; and

(c) determine the conditions under which any licence, certificate or similar authorization of a private recruitment or placement service may be suspended or withdrawn in case of violation of relevant laws or regulations; and specify the conditions under which private recruitment and placement services can operate.

Private employment agencies

4. A Member which has ratified the Private Employment Agencies Convention, 1997 (No. 181), may allocate certain responsibilities under this Convention to private employment agencies that provide the services referred to in paragraph 1(b) of Article 1 of that Convention. The respective responsibilities of any such private employment agencies and of the fishing vessel owners, who shall be the "user enterprise" for the purpose of that Convention, shall be determined and allocated, as provided for in Article 12 of that Convention. Such a Member shall adopt laws, regulations or other measures to ensure that no allocation of the respective responsibilities or obligations to the private employment agencies providing the service and to the "user enterprise" pursuant to this Convention shall preclude the fisher from asserting a right to a lien arising against the fishing vessel.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 4, the fishing vessel owner shall be liable in the event that the private employment agency defaults on its obligations to a fisher for whom, in the context of the Private Employment Agencies Convention, 1997 (No. 181), the fishing vessel owner is the "user enterprise".

6. Nothing in this Convention shall be deemed to impose on a Member the obligation to allow the operation in its fishing sector of private employment agencies as referred to in paragraph 4 of this Article.

Payment of fishers

Article 23

Each Member, after consultation, shall adopt laws, regulations or other measures providing that fishers who are paid a wage are ensured a monthly or other regular payment.

Article 24

Each Member shall require that all fishers working on board fishing vessels shall be given a means to transmit all or part of their payments received, including advances, to their families at no cost.

Part V. Accommodation and food

Article 25

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures for fishing vessels that fly its flag with respect to accommodation, food and potable water on board.

Article 26

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that accommodation on board fishing vessels that fly its flag shall be of sufficient size and quality and appropriately equipped for the service of the vessel and the length of time fishers live on board. In particular, such measures shall address, as appropriate, the following issues:

- (a) approval of plans for the construction or modification of fishing vessels in respect of accommodation;
- (b) maintenance of accommodation and galley spaces with due regard to hygiene and overall safe, healthy and comfortable conditions;
- (c) ventilation, heating, cooling and lighting;
- (d) mitigation of excessive noise and vibration;
- (e) location, size, construction materials, furnishing and equipping of sleeping rooms, mess rooms and other accommodation spaces;
- (f) sanitary facilities, including toilets and washing facilities, and supply of sufficient hot and cold water; and
- (g) procedures for responding to complaints concerning accommodation that does not meet the requirements of this Convention.

Article 27

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:

- (a) the food carried and served on board be of a sufficient nutritional value, quality and quantity;

(b) potable water be of sufficient quality and quantity; and

(c) the food and water shall be provided by the fishing vessel owner at no cost to the fisher. However, in accordance with national laws and regulations, the cost can be recovered as an operational cost if the collective agreement governing a share system or a fisher's work agreement so provides.

Article 28

1. The laws, regulations or other measures to be adopted by the Member in accordance with Articles 25 to 27 shall give full effect to Annex III concerning fishing vessel accommodation. Annex III may be amended in the manner provided for in Article 45.

2. A Member which is not in a position to implement the provisions of Annex III may, after consultation, adopt provisions in its laws and regulations or other measures which are substantially equivalent to the provisions set out in Annex III, with the exception of provisions related to Article 27.

Part VI. Medical care, health protection and social security

Medical care

Article 29

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:

(a) fishing vessels carry appropriate medical equipment and medical supplies for the service of the vessel, taking into account the number of fishers on board, the area of operation and the length of the voyage;

(b) fishing vessels have at least one fisher on board who is qualified or trained in first aid and other forms of medical care and who has the necessary knowledge to use the medical equipment and supplies for the vessel concerned, taking into account the number of fishers on board, the area of operation and the length of the voyage;

(c) medical equipment and supplies carried on board be accompanied by instructions or other information in a language and format understood by the fisher or fishers referred to in subparagraph (b);

(d) fishing vessels be equipped for radio or satellite communication with persons or services ashore that can provide medical advice, taking into account the area of operation and the length of the voyage; and

(e) fishers have the right to medical treatment ashore and the right to be taken ashore in a timely manner for treatment in the event of serious injury or illness.

Article 30

For fishing vessels of 24 metres in length and over, taking into account the number of fishers on board, the area of operation and the duration of the voyage, each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:

- (a) the competent authority prescribe the medical equipment and medical supplies to be carried on board;
- (b) the medical equipment and medical supplies carried on board be properly maintained and inspected at regular intervals established by the competent authority by responsible persons designated or approved by the competent authority;
- (c) the vessels carry a medical guide adopted or approved by the competent authority, or the latest edition of the International Medical Guide for Ships;
- (d) the vessels have access to a prearranged system of medical advice to vessels at sea by radio or satellite communication, including specialist advice, which shall be available at all times;
- (e) the vessels carry on board a list of radio or satellite stations through which medical advice can be obtained; and
- (f) to the extent consistent with the Member's national law and practice, medical care while the fisher is on board or landed in a foreign port be provided free of charge to the fisher.

Occupational safety and health and accident prevention

Article 31

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures concerning:

- (a) the prevention of occupational accidents, occupational diseases and work-related risks on board fishing vessels, including risk evaluation and management, training and on-board instruction of fishers;
- (b) training for fishers in the handling of types of fishing gear they will use and in the knowledge of the fishing operations in which they will be engaged;
- (c) the obligations of fishing vessel owners, fishers and others concerned, due account being taken of the safety and health of fishers under the age of 18;
- (d) the reporting and investigation of accidents on board fishing vessels flying its flag; and
- (e) the setting up of joint committees on occupational safety and health or, after consultation, of other appropriate bodies.

Article 32

1. The requirements of this Article shall apply to fishing vessels of 24 metres in length and over normally remaining at sea for more than three days and, after consultation, to other vessels, taking into account the number of fishers on board, the area of operation, and the duration of the voyage.

2. The competent authority shall:

- (a) after consultation, require that the fishing vessel owner, in accordance with national laws, regulations, collective bargaining agreements and practice, establish on-board procedures

for the prevention of occupational accidents, injuries and diseases, taking into account the specific hazards and risks on the fishing vessel concerned; and

(b) require that fishing vessel owners, skippers, fishers and other relevant persons be provided with sufficient and suitable guidance, training material, or other appropriate information on how to evaluate and manage risks to safety and health on board fishing vessels.

3. Fishing vessel owners shall:

(a) ensure that every fisher on board is provided with appropriate personal protective clothing and equipment;

(b) ensure that every fisher on board has received basic safety training approved by the competent authority; the competent authority may grant written exemptions from this requirement for fishers who have demonstrated equivalent knowledge and experience; and

(c) ensure that fishers are sufficiently and reasonably familiarized with equipment and its methods of operation, including relevant safety measures, prior to using the equipment or participating in the operations concerned.

Article 33

Risk evaluation in relation to fishing shall be conducted, as appropriate, with the participation of fishers or their representatives.

Social security

Article 34

Each Member shall ensure that fishers ordinarily resident in its territory, and their dependants to the extent provided in national law, are entitled to benefit from social security protection under conditions no less favourable than those applicable to other workers, including employed and self-employed persons, ordinarily resident in its territory.

Article 35

Each Member shall undertake to take steps, according to national circumstances, to achieve progressively comprehensive social security protection for all fishers who are ordinarily resident in its territory.

Article 36

Members shall cooperate through bilateral or multilateral agreements or other arrangements, in accordance with national laws, regulations or practice:

(a) to achieve progressively comprehensive social security protection for fishers, taking into account the principle of equality of treatment irrespective of nationality; and

(b) to ensure the maintenance of social security rights which have been acquired or are in the course of acquisition by all fishers regardless of residence.

Article 37

Notwithstanding the attribution of responsibilities in Articles 34, 35 and 36, Members may determine, through bilateral and multilateral agreements and through provisions adopted in the framework of regional economic integration organizations, other rules concerning the social security legislation to which fishers are subject.

Protection in the case of work-related sickness, injury or death

Article 38

1. Each Member shall take measures to provide fishers with protection, in accordance with national laws, regulations or practice, for work-related sickness, injury or death.

2. In the event of injury due to occupational accident or disease, the fisher shall have access to:

(a) appropriate medical care; and

(b) the corresponding compensation in accordance with national laws and regulations.

3. Taking into account the characteristics within the fishing sector, the protection referred to in paragraph 1 of this Article may be ensured through:

(a) a system for fishing vessel owners' liability; or

(b) compulsory insurance, workers' compensation or other schemes.

Article 39

1. In the absence of national provisions for fishers, each Member shall adopt laws, regulations or other measures to ensure that fishing vessel owners are responsible for the provision to fishers on vessels flying its flag, of health protection and medical care while employed or engaged or working on a vessel at sea or in a foreign port. Such laws, regulations or other measures shall ensure that fishing vessel owners are responsible for defraying the expenses of medical care, including related material assistance and support, during medical treatment in a foreign country, until the fisher has been repatriated. 2. National laws or regulations may permit the exclusion of the liability of the fishing vessel owner if the injury occurred otherwise than in the service of the vessel or the sickness or infirmity was concealed during engagement, or the injury or sickness was due to wilful misconduct of the fisher.

Part VII. Compliance and enforcement

Article 40

Each Member shall effectively exercise its jurisdiction and control over vessels that fly its flag by establishing a system for ensuring compliance with the requirements of this Convention including, as appropriate, inspections, reporting, monitoring, complaint procedures, appropriate penalties and corrective measures, in accordance with national laws or regulations.

Article 41

1. Members shall require that fishing vessels remaining at sea for more than three days, which:

(a) are 24 metres in length and over; or

(b) normally navigate at a distance exceeding 200 nautical miles from the coastline of the flag State or navigate beyond the outer edge of its continental shelf, whichever distance from the coastline is greater,

carry a valid document issued by the competent authority stating that the vessel has been inspected by the competent authority or on its behalf, for compliance with the provisions of this Convention concerning living and working conditions.

2. The period of validity of such document may coincide with the period of validity of a national or an international fishing vessel safety certificate, but in no case shall such period of validity exceed five years.

Article 42

1. The competent authority shall appoint a sufficient number of qualified inspectors to fulfil its responsibilities under Article 41.

2. In establishing an effective system for the inspection of living and working conditions on board fishing vessels, a Member, where appropriate, may authorize public institutions or other organizations that it recognizes as competent and independent to carry out inspections and issue documents. In all cases, the Member shall remain fully responsible for the inspection and issuance of the related documents concerning the living and working conditions of the fishers on fishing vessels that fly its flag.

Article 43

1. A Member which receives a complaint or obtains evidence that a fishing vessel that flies its flag does not conform to the requirements of this Convention shall take the steps necessary to investigate the matter and ensure that action is taken to remedy any deficiencies found.

2. If a Member, in whose port a fishing vessel calls in the normal course of its business or for operational reasons, receives a complaint or obtains evidence that such vessel does not conform to the requirements of this Convention, it may prepare a report addressed to the government of the flag State of the vessel, with a copy to the Director-General of the International Labour Office, and may take measures necessary to rectify any conditions on board which are clearly hazardous to safety or health.

3. In taking the measures referred to in paragraph 2 of this Article, the Member shall notify forthwith the nearest representative of the flag State and, if possible, shall have such representative present. The Member shall not unreasonably detain or delay the vessel.

4. For the purpose of this Article, the complaint may be submitted by a fisher, a professional body, an association, a trade union or, generally, any person with an interest in the safety of the vessel, including an interest in safety or health hazards to the fishers on board.

5. This Article does not apply to complaints which a Member considers to be manifestly unfounded.

Article 44

Each Member shall apply this Convention in such a way as to ensure that the fishing vessels flying the flag of any State that has not ratified this Convention do not receive more favourable treatment than fishing vessels that fly the flag of any Member that has ratified it.

Part VIII. Amendment of Annexes I, II and III

Article 45

1. Subject to the relevant provisions of this Convention, the International Labour Conference may amend Annexes I, II and III. The Governing Body of the International Labour Office may place an item on the agenda of the Conference regarding proposals for such amendments established by a tripartite meeting of experts. The decision to adopt the proposals shall require a majority of two-thirds of the votes cast by the delegates present at the Conference, including at least half the Members that have ratified this Convention.

2. Any amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this Article shall enter into force six months after the date of its adoption for any Member that has ratified this Convention, unless such Member has given written notice to the Director-General of the International Labour Office that it shall not enter into force for that Member, or shall only enter into force at a later date upon subsequent written notification.

Part IX. Final provisions

Article 46

This Convention revises the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959 (No. 112), the Medical Examination (Fishermen) Convention, 1959 (No. 113), the Fishermen's Articles of Agreement Convention, 1959 (No. 114), and the Accommodation of Crews (Fishermen) Convention, 1966 (No. 126).

Article 47

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the DirectorGeneral of the International Labour Office for registration.

Article 48

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the DirectorGeneral of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of ten Members, eight of which are coastal States, have been registered with the DirectorGeneral.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification is registered.

Article 49

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention within the first year of each new period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 50

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications, declarations and denunciations that have been communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the last of the ratifications required to bring the Convention into force, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 51

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and denunciations registered by the Director-General.

Article 52

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part, taking into account also the provisions of Article 45.

Article 53

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 49 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 54

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

ANNEX

Annex I

Equivalence in measurement

For the purpose of this Convention, where the competent authority, after consultation, decides to use length overall (LOA) rather than length (L) as the basis of measurement:

- (a) a length overall (LOA) of 16.5 metres shall be considered equivalent to a length (L) of 15 metres;
- (b) a length overall (LOA) of 26.5 metres shall be considered equivalent to a length (L) of 24 metres;
- (c) a length overall (LOA) of 50 metres shall be considered equivalent to a length (L) of 45 metres.

Annex II

Fisher's work agreement

The fisher's work agreement shall contain the following particulars, except in so far as the inclusion of one or more of them is rendered unnecessary by the fact that the matter is regulated in another manner by national laws or regulations, or a collective bargaining agreement where applicable:

- (a) the fisher's family name and other names, date of birth or age, and birthplace;
- (b) the place at which and date on which the agreement was concluded;
- (c) the name of the fishing vessel or vessels and the registration number of the vessel or vessels on board which the fisher undertakes to work;
- (d) the name of the employer, or fishing vessel owner, or other party to the agreement with the fisher;
- (e) the voyage or voyages to be undertaken, if this can be determined at the time of making the agreement;
- (f) the capacity in which the fisher is to be employed or engaged;
- (g) if possible, the place at which and date on which the fisher is required to report on board for service;

- (h) the provisions to be supplied to the fisher, unless some alternative system is provided for by national law or regulation;
- (i) the amount of wages, or the amount of the share and the method of calculating such share if remuneration is to be on a share basis, or the amount of the wage and share and the method of calculating the latter if remuneration is to be on a combined basis, and any agreed minimum wage;
- (j) the termination of the agreement and the conditions thereof, namely:
 - (i) if the agreement has been made for a definite period, the date fixed for its expiry;
 - (ii) if the agreement has been made for a voyage, the port of destination and the time which has to expire after arrival before the fisher shall be discharged;
 - (iii) if the agreement has been made for an indefinite period, the conditions which shall entitle either party to rescind it, as well as the required period of notice for rescission, provided that such period shall not be less for the employer, or fishing vessel owner or other party to the agreement with the fisher;
- (k) the protection that will cover the fisher in the event of sickness, injury or death in connection with service;
- (l) the amount of paid annual leave or the formula used for calculating leave, where applicable;
- (m) the health and social security coverage and benefits to be provided to the fisher by the employer, fishing vessel owner, or other party or parties to the fisher's work agreement, as applicable;
- (n) the fisher's entitlement to repatriation;
- (o) a reference to the collective bargaining agreement, where applicable;
- (p) the minimum periods of rest, in accordance with national laws, regulations or other measures; and
- (q) any other particulars which national law or regulation may require.

Annex III

Fishing vessel accommodation

General provisions

1. For the purposes of this Annex:

(a) "new fishing vessel" means a vessel for which:

- (i) the building or major conversion contract has been placed on or after the date of the entry into force of the Convention for the Member concerned; or

(ii) the building or major conversion contract has been placed before the date of the entry into force of the Convention for the Member concerned, and which is delivered three years or more after that date; or

(iii) in the absence of a building contract, on or after the date of the entry into force of the Convention for the Member concerned:

- the keel is laid, or

- construction identifiable with a specific vessel begins, or

- assembly has commenced comprising at least 50 tonnes or 1 per cent of the estimated mass of all structural material, whichever is less;

(b) "existing vessel" means a vessel that is not a new fishing vessel.

2. The following shall apply to all new, decked fishing vessels, subject to any exclusions provided for in accordance with Article 3 of the Convention. The competent authority may, after consultation, also apply the requirements of this Annex to existing vessels, when and in so far as it determines that this is reasonable and practicable.

3. The competent authority, after consultation, may permit variations to the provisions of this Annex for fishing vessels normally remaining at sea for less than 24 hours where the fishers do not live on board the vessel in port. In the case of such vessels, the competent authority shall ensure that the fishers concerned have adequate facilities for resting, eating and sanitation purposes.

4. Any variations made by a Member under paragraph 3 of this Annex shall be reported to the International Labour Office under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation.

5. The requirements for vessels of 24 metres in length and over may be applied to vessels between 15 and 24 metres in length where the competent authority determines, after consultation, that this is reasonable and practicable.

6. Fishers working on board feeder vessels which do not have appropriate accommodation and sanitary facilities shall be provided with such accommodation and facilities on board the mother vessel.

7. Members may extend the requirements of this Annex regarding noise and vibration, ventilation, heating and air conditioning, and lighting to enclosed working spaces and spaces used for storage if, after consultation, such application is considered appropriate and will not have a negative influence on the function of the process or working conditions or the quality of the catches.

8. The use of gross tonnage as referred to in Article 5 of the Convention is limited to the following specified paragraphs of this Annex: 14, 37, 38, 41, 43, 46, 49, 53, 55, 61, 64, 65 and 67. For these purposes, where the competent authority, after consultation, decides to use gross tonnage (gt) as the basis of measurement:

(a) a gross tonnage of 75 gt shall be considered equivalent to a length (L) of 15 metres or a length overall (LOA) of 16.5 metres;

(b) a gross tonnage of 300 gt shall be considered equivalent to a length (L) of 24 metres or a length overall (LOA) of 26.5 metres;

(c) a gross tonnage of 950 gt shall be considered equivalent to a length (L) of 45 metres or a length overall (LOA) of 50 metres.

Planning and control

9. The competent authority shall satisfy itself that, on every occasion when a vessel is newly constructed or the crew accommodation of a vessel has been reconstructed, such vessel complies with the requirements of this Annex. The competent authority shall, to the extent practicable, require compliance with this Annex when the crew accommodation of a vessel is substantially altered and, for a vessel that changes the flag it flies to the flag of the Member, require compliance with those requirements of this Annex that are applicable in accordance with paragraph 2 of this Annex.

10. For the occasions noted in paragraph 9 of this Annex, for vessels of 24 metres in length and over, detailed plans and information concerning accommodation shall be required to be submitted for approval to the competent authority, or an entity authorized by it.

11. For vessels of 24 metres in length and over, on every occasion when the crew accommodation of the fishing vessel has been reconstructed or substantially altered, the competent authority shall inspect the accommodation for compliance with the requirements of the Convention, and when the vessel changes the flag it flies to the flag of the Member, for compliance with those requirements of this Annex that are applicable in accordance with paragraph 2 of this Annex. The competent authority may carry out additional inspections of crew accommodation at its discretion.

12. When a vessel changes flag, any alternative requirements which the competent authority of the Member whose flag the ship was formerly flying may have adopted in accordance with paragraphs 15, 39, 47 or 62 of this Annex cease to apply to the vessel.

Design and construction

Headroom

13. There shall be adequate headroom in all accommodation spaces. For spaces where fishers are expected to stand for prolonged periods, the minimum headroom shall be prescribed by the competent authority.

14. For vessels of 24 metres in length and over, the minimum permitted headroom in all accommodation where full and free movement is necessary shall not be less than 200 centimetres.

15. Notwithstanding the provisions of paragraph 14, the competent authority may, after consultation, decide that the minimum permitted headroom shall not be less than 190 centimetres in any space - or part of any space - in such accommodation, where it is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

Openings into and between accommodation spaces

16. There shall be no direct openings into sleeping rooms from fish rooms and machinery spaces, except for the purpose of emergency escape. Where reasonable and practicable,

direct openings from galleys, storerooms, drying rooms or communal sanitary areas shall be avoided unless expressly provided otherwise.

17. For vessels of 24 metres in length and over, there shall be no direct openings, except for the purpose of emergency escape, into sleeping rooms from fish rooms and machinery spaces or from galleys, storerooms, drying rooms or communal sanitary areas; that part of the bulkhead separating such places from sleeping rooms and external bulkheads shall be efficiently constructed of steel or another approved material and shall be watertight and gas-tight. This provision does not exclude the possibility of sanitary areas being shared between two cabins.

Insulation

18. Accommodation spaces shall be adequately insulated; the materials used to construct internal bulkheads, panelling and sheeting, and floors and joinings shall be suitable for the purpose and shall be conducive to ensuring a healthy environment. Sufficient drainage shall be provided in all accommodation spaces.

Other

19. All practicable measures shall be taken to protect fishing vessels' crew accommodation against flies and other insects, particularly when vessels are operating in mosquito-infested areas.

20. Emergency escapes from all crew accommodation spaces shall be provided as necessary.

Noise and vibration

21. The competent authority shall take measures to limit excessive noise and vibration in accommodation spaces and, as far as practicable, in accordance with relevant international standards.

22. For vessels of 24 metres in length and over, the competent authority shall adopt standards for noise and vibration in accommodation spaces which shall ensure adequate protection to fishers from the effects of such noise and vibration, including the effects of noise- and vibration-induced fatigue.

Ventilation

23. Accommodation spaces shall be ventilated, taking into account climatic conditions. The system of ventilation shall supply air in a satisfactory condition whenever fishers are on board.

24. Ventilation arrangements or other measures shall be such as to protect non-smokers from tobacco smoke.

25. Vessels of 24 metres in length and over shall be equipped with a system of ventilation for accommodation, which shall be controlled so as to maintain the air in a satisfactory condition and to ensure sufficiency of air movement in all weather conditions and climates. Ventilation systems shall be in operation at all times when fishers are on board.

Heating and air conditioning

26. Accommodation spaces shall be adequately heated, taking into account climatic conditions.

27. For vessels of 24 metres in length and over, adequate heat shall be provided, through an appropriate heating system, except in fishing vessels operating exclusively in tropical climates. The system of heating shall provide heat in all conditions, as necessary, and shall be in operation when fishers are living or working on board, and when conditions so require.

28. For vessels of 24 metres in length and over, with the exception of those regularly engaged in areas where temperate climatic conditions do not require it, air conditioning shall be provided in accommodation spaces, the bridge, the radio room and any centralized machinery control room.

Lighting

29. All accommodation spaces shall be provided with adequate light.

30. Wherever practicable, accommodation spaces shall be lit with natural light in addition to artificial light. Where sleeping spaces have natural light, a means of blocking the light shall be provided.

31. Adequate reading light shall be provided for every berth in addition to the normal lighting of the sleeping room.

32. Emergency lighting shall be provided in sleeping rooms.

33. Where a vessel is not fitted with emergency lighting in mess rooms, passageways, and any other spaces that are or may be used for emergency escape, permanent night lighting shall be provided in such spaces.

34. For vessels of 24 metres in length and over, lighting in accommodation spaces shall meet a standard established by the competent authority. In any part of the accommodation space available for free movement, the minimum standard for such lighting shall be such as to permit a person with normal vision to read an ordinary printed newspaper on a clear day.

Sleeping rooms

General

35. Where the design, dimensions or purpose of the vessel allow, the sleeping accommodation shall be located so as to minimize the effects of motion and acceleration but shall in no case be located forward of the collision bulkhead.

Floor area

36. The number of persons per sleeping room and the floor area per person, excluding space occupied by berths and lockers, shall be such as to provide adequate space and comfort for the fishers on board, taking into account the service of the vessel.

37. For vessels of 24 metres in length and over but which are less than 45 metres in length, the floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than 1.5 square metres.

38. For vessels of 45 metres in length and over, the floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than 2 square metres.

39. Notwithstanding the provisions of paragraphs 37 and 38, the competent authority may, after consultation, decide that the minimum permitted floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than 1.0 and 1.5 square metres respectively, where the competent authority is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

Persons per sleeping room

40. To the extent not expressly provided otherwise, the number of persons allowed to occupy each sleeping room shall not be more than six.

41. For vessels of 24 metres in length and over, the number of persons allowed to occupy each sleeping room shall not be more than four. The competent authority may permit exceptions to this requirement in particular cases if the size, type or intended service of the vessel makes the requirement unreasonable or impracticable.

42. To the extent not expressly provided otherwise, a separate sleeping room or sleeping rooms shall be provided for officers, wherever practicable.

43. For vessels of 24 metres in length and over, sleeping rooms for officers shall be for one person wherever possible and in no case shall the sleeping room contain more than two berths. The competent authority may permit exceptions to the requirements of this paragraph in particular cases if the size, type or intended service of the vessel makes the requirements unreasonable or impracticable.

Other

44. The maximum number of persons to be accommodated in any sleeping room shall be legibly and indelibly marked in a place in the room where it can be conveniently seen.

45. Individual berths of appropriate dimensions shall be provided. Mattresses shall be of a suitable material.

46. For vessels of 24 metres in length and over, the minimum inside dimensions of the berths shall not be less than 198 by 80 centimetres.

47. Notwithstanding the provisions of paragraph 46, the competent authority may, after consultation, decide that the minimum inside dimensions of the berths shall not be less than 190 by 70 centimetres, where it is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

48. Sleeping rooms shall be so planned and equipped as to ensure reasonable comfort for the occupants and to facilitate tidiness. Equipment provided shall include berths, individual lockers sufficient for clothing and other personal effects, and a suitable writing surface.

49. For vessels of 24 metres in length and over, a desk suitable for writing, with a chair, shall be provided.

50. Sleeping accommodation shall be situated or equipped, as practicable, so as to provide appropriate levels of privacy for men and for women.

Mess rooms

51. Mess rooms shall be as close as possible to the galley, but in no case shall be located forward of the collision bulkhead.

52. Vessels shall be provided with mess-room accommodation suitable for their service. To the extent not expressly provided otherwise, mess-room accommodation shall be separate from sleeping quarters, where practicable.

53. For vessels of 24 metres in length and over, mess-room accommodation shall be separate from sleeping quarters.

54. The dimensions and equipment of each mess room shall be sufficient for the number of persons likely to use it at any one time.

55. For vessels of 24 metres in length and over, a refrigerator of sufficient capacity and facilities for making hot and cold drinks shall be available and accessible to fishers at all times.

Tubs or showers, toilets and washbasins

56. Sanitary facilities, which include toilets, washbasins, and tubs or showers, shall be provided for all persons on board, as appropriate for the service of the vessel. These facilities shall meet at least minimum standards of health and hygiene and reasonable standards of quality.

57. The sanitary accommodation shall be such as to eliminate contamination of other spaces as far as practicable. The sanitary facilities shall allow for reasonable privacy.

58. Cold fresh water and hot fresh water shall be available to all fishers and other persons on board, in sufficient quantities to allow for proper hygiene. The competent authority may establish, after consultation, the minimum amount of water to be provided.

59. Where sanitary facilities are provided, they shall be fitted with ventilation to the open air, independent of any other part of the accommodation.

60. All surfaces in sanitary accommodation shall be such as to facilitate easy and effective cleaning. Floors shall have a non-slip deck covering.

61. On vessels of 24 metres in length and over, for all fishers who do not occupy rooms to which sanitary facilities are attached, there shall be provided at least one tub or shower or both, one toilet, and one washbasin for every four persons or fewer.

62. Notwithstanding the provisions of paragraph 61, the competent authority may, after consultation, decide that there shall be provided at least one tub or shower or both and one washbasin for every six persons or fewer, and at least one toilet for every eight persons or fewer, where the competent authority is satisfied that this is reasonable and will not result in discomfort to the fishers.

Laundry facilities

63. Amenities for washing and drying clothes shall be provided as necessary, taking into account the service of the vessel, to the extent not expressly provided otherwise.

64. For vessels of 24 metres in length and over, adequate facilities for washing, drying and ironing clothes shall be provided.

65. For vessels of 45 metres in length and over, adequate facilities for washing, drying and ironing clothes shall be provided in a compartment separate from sleeping rooms, mess rooms and toilets, and shall be adequately ventilated, heated and equipped with lines or other means for drying clothes.

Facilities for sick and injured fishers

66. Whenever necessary, a cabin shall be made available for a fisher who suffers illness or injury.

67. For vessels of 45 metres in length and over, there shall be a separate sick bay. The space shall be properly equipped and shall be maintained in a hygienic state.

Other facilities

68. A place for hanging foul-weather gear and other personal protective equipment shall be provided outside of, but convenient to, sleeping rooms.

Bedding, mess utensils and miscellaneous provisions

69. Appropriate eating utensils, and bedding and other linen shall be provided to all fishers on board. However, the cost of the linen can be recovered as an operational cost if the collective agreement or the fisher's work agreement so provides.

Recreational facilities

70. For vessels of 24 metres in length and over, appropriate recreational facilities, amenities and services shall be provided for all fishers on board. Where appropriate, mess rooms may be used for recreational activities.

Communication facilities

71. All fishers on board shall be given reasonable access to communication facilities, to the extent practicable, at a reasonable cost and not exceeding the full cost to the fishing vessel owner.

Galley and food storage facilities

72. Cooking equipment shall be provided on board. To the extent not expressly provided otherwise, this equipment shall be fitted, where practicable, in a separate galley.

73. The galley, or cooking area where a separate galley is not provided, shall be of adequate size for the purpose, well lit and ventilated, and properly equipped and maintained.

74. For vessels of 24 metres in length and over, there shall be a separate galley.

75. The containers of butane or propane gas used for cooking purposes in a galley shall be kept on the open deck and in a shelter which is designed to protect them from external heat sources and external impact.

76. A suitable place for provisions of adequate capacity shall be provided which can be kept dry, cool and well ventilated in order to avoid deterioration of the stores and, to the extent not expressly provided otherwise, refrigerators or other lowtemperature storage shall be used, where possible.

77. For vessels of 24 metres in length and over, a provisions storeroom and refrigerator and other low-temperature storage shall be used.

Food and potable water

78. Food and potable water shall be sufficient, having regard to the number of fishers, and the duration and nature of the voyage. In addition, they shall be suitable in respect of nutritional value, quality, quantity and variety, having regard as well to the fishers' religious requirements and cultural practices in relation to food.

79. The competent authority may establish requirements for the minimum standards and quantity of food and water to be carried on board.

Clean and habitable conditions

80. Accommodation shall be maintained in a clean and habitable condition and shall be kept free of goods and stores which are not the personal property of the occupants or for their safety or rescue.

81. Galley and food storage facilities shall be maintained in a hygienic condition.

82. Waste shall be kept in closed, well-sealed containers and removed from foodhandling areas whenever necessary.

Inspections by the skipper or under the authority of the skipper

83. For vessels of 24 metres in length and over, the competent authority shall require frequent inspections to be carried out, by or under the authority of the skipper, to ensure that:

(a) accommodation is clean, decently habitable and safe, and is maintained in a good state of repair;

(b) food and water supplies are sufficient; and

(c) galley and food storage spaces and equipment are hygienic and in a proper state of repair.

The results of such inspections, and the actions taken to address any deficiencies found, shall be recorded and available for review.

Variations

84. The competent authority, after consultation, may permit derogations from the provisions in this Annex to take into account, without discrimination, the interests of fishers having differing and distinctive religious and social practices, on condition that such derogations do not result in overall conditions less favourable than those which would result from the application of this Annex.